

URADNI VESTNIK

OKRAJA CELJE

LETO II.

31. januarja 1957

STEV. 1

VSEBINA

OKRAJ CELJE

1. Odločba o imenovanju strokovnih uslužbencev Okrajne uprave za dohodke.

OBCINA CELJE

2. Odločba o vpisu Dijaške kuhinje — srednjih šol v Celju v register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi oddelek za finance občine Celje.

3. Odločba o vpisu Splošne bolnice Celje v register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi oddelek za finance občine Celje.

4. Odločba o vpisu Kajuhovega dijaškega doma Celje v register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi oddelek za gospodarstvo občine Celje.

5. Odločba o vpisu Internata pri šoli za medicinske sestre v Celju v register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi oddelek za finance občine Celje.

6. Odločba o vpisu Dijaškega doma Celje, Breg 18, v register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi oddelek za finance občine Celje.

7. Odločba o podpisnikih za Internat pri kovinarski vajenski šoli Štore.

OBCINA LAŠKO

8. Odlok o opravljanju gostinskih storitev izven gostinskih prostorov in gostišč, o oddajanju opremljenih sob potnikom in turistom ter o dajanju hrane abonentom v zasebnih gospodinjstvih.

OBCINA MOZIRJE

9. Odlok o pokopališkem redu občinskih pokopališč v občini Mozirje.

10. Odlok o najvišji tarifi za dimnikarske storitve.

11. Sklep o smernicah za uporabo občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš za leto 1956.

12. Sklep o potrditvi sprememb v pravilih občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš.

13. Odločba o izvolitvi sveta za prosveto in kulturo ObLO Mozirje.

OBCINA SOSTANJ

14. Odlok o ustanovitvi kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš na območju občine Slovenske Konjice.

15. Odlok o kategorizaciji stanovanj za območje občine Slovenske Konjice.

16. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o hišnem redu, objavljenem v Uradnem vestniku okraja Celje št. 6-163/56.

17. Odredba o okoliših babiške službe na območju Slovenske Konjice.

18. Odredba o okoliših Zdravstvenega doma in Zdravstvene postaje na območju občine Slovenske Konjice.

19. Popravek odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o stanovanjskih skupnostih, stanovanjskih pogodbah ter o najemnih občinah občine Slovenske Konjice.

OBCINA SMARJE

20. Odredba o poslovalnem času trgovskih, obrtnih in gostinskih obratov na območju občinskega ljudskega odbora Smarje pri Jelšah.

OBCINA SOSTANJ

21. Odredba o poslovalnem času v trgovskih, obrtnih in gostinskih poslovalnicah ter zasebnih gostiščih v občini Soštanj.

22. Sklep o številu članov šolskih odborov pri šolah na območju občine Soštanj in o številu članov šolskih odborov, ki jih imenuje občinski LO, ter številu članov, ki jih volijo zbori volilcev, gospodarske organizacije in učiteljski zbori.

OBCINA VRANSKO

23. Odlok o uporabi namenskih sredstev iz prodanih hiš SLP na območju občine Vranksko.

24. Odločba o združitvi finančnih sredstev Uprave stanovanjske skupnosti Vranksko.

OBCINA ZALEC

25. Izbris dosedanjega predsednika upravnega odbora Lekarne Zalec in vpis novega člana upravnega odbora Lekarne Zalec.

POROČILA IN OBJAVE

Poročilo sveta za kmetijstvo in kmečko zadrugištvo.

1.

ODLOČBA

Na osnovi 14. člena in drugega odstavka 111. člena zakona o okrajnih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19-89/92) v zvezi s 4. členom uredbe o upravah za dohodke (Uradni list FLRJ št. 43/56) je Okrajni ljudski odbor Celje na seji obeh zborov dne 23. novembra 1956

imenoval

1. Šrota Konrada, dosedanjega finančnega inšpektorja OLO Celje, za direktorja Okrajne uprave za dohodke,

2. Novaka Franja, za referenta dohodkov iz gospodarstva,

3. Bincl Tilko, za referenta dohodkov iz gospodarstva in

4. Klavžar Erno, za referenta knjigovodstva dohodkov.

Okrajni ljudski odbor Celje,
v Celju, dne 23. novembra 1956.

Stev.: 01-14423/1

Predsednik:
Jerman Riko

2.

Na predlog člena 5. pravilnika o registraciji finančno samostojnih zavodov (Ur. list FLRJ št. 27/55) ter na predlog Dijaške kuhinje srednjih šol v Celju z dne 19. novembra 1956 izdaja Oddelek za finance občine Celje naslednjo

ODLOČBO:

V register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi Oddelek za finance občine Celje, se vpiše v zvezek I. stran 50 naslednje:

1. Ime in sedež zavoda: Dijaška kuhinja srednjih šol v Celju, Celje.
2. Ustanovitelj: Ljudski odbor mestne občine Celje, odločba št. 767/1-55 z dne 3. marca 1955.
3. Organ, ki je pristojen za zadeve zavoda: Oddelek za zdravstvo in socialno varstvo občine Celje.
4. Organ zavoda: Upravni odbor.
5. Delovno področje in naloge zavoda: Zavod nudi hrano dijakom vseh srednjih šol mesta Celja.
6. Vrednost osnovnih sredstev: 62.000 din.
7. Pooblaščenec za podpisovanje: Zavod zastopa in zanj samostojno podpisuje upravnica Vizjak Branka, ki samostojno podpisuje tudi listine finančnega značaja.

Oddelek za finance občine Celje
V Celju, dne 22. 11. 1956.

Načelnik:
Modec Jože

3.

Na podlagi člena 5. pravilnika o registraciji finančno samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ šte. 27/55) ter na predlog uprave Splošne bolnišnice v Celju z dne 15. 11. 1956 izdaja Oddelek za finance občine Celje naslednjo

ODLOČBO

V register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi Oddelek za finance občine Celje, se vpiše v zvezek I. stran 46 naslednje:

1. Ime in sedež zavoda: Splošna bolnica Celje, Celje.
2. Ustanovitelj zavoda: Mestni ljudski odbor Celje, dne 21. maja 1953.
3. Organ, ki je pristojen za zadeve in naloge zavoda: Tajništvo za zdravstvo pri okrajnem ljudskem odboru Celje.
4. Organ zavoda: Upravni odbor.
5. Delovno področje in naloge zavoda: Dajati stacionarno in ambulantno, terapevtsko in profilaktično pomoč prebivalstvu po načelih sodobne medicine. Predlagati ukrepe za zmanjšanje obolenosti in umrljivosti prebivalstva na podlagi lastnih opazovanj in podatkov. Skrbi za strokovno izpopolnjevanje svojega kadra. Daje strokovno in metodološko pomoč pri terapevtsko-profilaktičnem delu zdravstvenih ustanov nižjih kategorij in ustanovam ambulantno-polikliničnega tipa. Seznanja bolnike s temeljnimi načeli higijene in širi med njimi zdravstveno prosvetljevanje.
6. Vrednost osnovnih sredstev: 911,536.717 din.
7. Pooblaščenec za podpisovanje:

- a) ravnatelj: prim. dr. Flajs Jože, zastopa in podpisuje zavod brez omejitve,
- b) upravitelj: Cink France, zastopa in podpisuje zavod v okviru pooblastil v upravnih, ekonomskih in finančnih zadevah,
- c) računovodja: Urbančič Anica, sopodpisuje listine finančnega značaja.

Oddelek za finance občine Celje
V Celju, dne 22. 11. 1956.

Načelnik:
Modec Jože

4.

Na podlagi 5. člena pravilnika o registraciji finančno samostojnih zavodov (Ur. list FLRJ šte. 27/55) ter na predlog Kajuhovega dijaškega doma v Celju z dne 10. 10. 1956 izdaja Oddelek za gospodarstvo občine Celje naslednjo

ODLOČBO

V register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi Oddelek za gospodarstvo občine Celje, se vpiše v zvezek I. stran 42 naslednje:

1. Ime in sedež zavoda: Kajuhov dijaški dom, Celje.
2. Ustanovitelj: Ljudski odbor mestne občine Celje z odločbo šte. 769/1-55 z dne 3. 3. 1955.
3. Organ, ki je pristojen za zadeve zavoda: Svet za prosveto in kulturo okrajnega ljudskega odbora Celje.
4. Organ zavoda: Upravni odbor.
5. Delovno področje in naloge zavoda: Naloga doma je, nuditi dijakom od 11. do 19. leta starosti, ki so potrebni zaščite, napredno, sodobno vzgojo, nego ter oskrbo.
6. Vrednost osnovnih sredstev: 1,677.100 din.
7. Pooblaščenec za podpisovanje: Zavod zastopa in zanj samostojno podpisuje upravnik Stanič Janko; vse listine finančnega značaja sopodpisuje računovodja Podreberšak Martin.

Oddelek za gospodarstvo občine Celje
V Celju, dne 10. 11. 1956.

Načelnik:
Polajnar Stane

5.

Na podlagi člena 5. pravilnika o registraciji finančno samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ šte. 27/55) ter na predlog uprave Internata pri Šoli za medicinske sestre v Celju z dne 15. nov. 1956 izdaja Oddelek za finance občine Celje naslednjo

ODLOČBO

V register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi Oddelek za finance občine Celje, se vpiše v zvezek I. stran 48 naslednje:

1. Ime in sedež zavoda: Internat pri Šoli za medicinske sestre v Celju, Celje.
2. Ustanovitelj: Okrajni ljudski odbor Celje, odločba šte. I/1-11909-54 z dne 3. nov. 1954.
3. Organ, ki je pristojen za zadeve zavoda: Tajništvo sveta za zdravstvo pri okrajnem ljudskem odboru Celje.
4. Organ zavoda: Upravni odbor.
5. Delovno področje in naloge zavoda: Naloga internata je, da nudi gojenkam hrano in stanovanje v higienskih pogojih. Internat je funkcionalno povezan s Šolo za medicinske sestre. Gojenke mora vzgajati za poklic medicinske sestre ter pri tem najtesneje sodelovati pri izvajanju učnega načrta šole. Internat mora gojenkam omogočiti izvrševanje praktičnih vaj iz gospodinjstva. Hišni in dnevni red internata mora biti tak, da v gojenkah goji čut odgovornosti, požrtvovalnosti in predanosti ter vse ostale etične vrline, ki jih terja poklic medicinske sestre.
6. Vrednost osnovnih sredstev: 2,615.960 din.
7. Pooblaščenec za podpisovanje: Zavod zastopa in zanj samostojno podpisuje upravnica Škrabec Slava; listine finančnega značaja sopodpisuje računovodja Kocmur Lucija.

Oddelek za finance občine Celje
V Celju, dne 23. nov. 1956.

Načelnik:
Modec Jože

6.

Na podlagi člena 5. pravilnika o registraciji finančno samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ šte. 27/55) ter na predlog uprave Dijaškega doma v Celju izdaja Oddelek za gospodarstvo občine Celje naslednjo

ODLOČBO

V register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi Oddelek za gospodarstvo občine Celje, se vpiše v zvezek I. stran 44 naslednje:

1. Ime in sedež zavoda: Dijaški dom Celje, Breg 18.
2. Ustanovitelj: Ljudski odbor mestne občine Celje z odločbo šte. 770/1-55 z dne 3. 3. 1955.
3. Organ, ki je pristojen za zadeve zavoda: Svet za prosveto in kulturo okrajnega ljudskega odbora Celje.
4. Organ zavoda: Upravni odbor.
5. Delovno področje in naloge zavoda: Naloga zavoda je nuditi zaščito, napredno sodobno vzgojo, nego ter oskrbo dijakom od 11. do 19. leta starosti.
6. Vrednost osnovnih sredstev: 1,619.690 din.
7. Pooblaščenici za podpisovanje: Zavod zastopa in zanj samostojno podpisuje upravnik Ambrož Martin; listine finančnega značaja sopodpisuje računovodja Kompan Rupert.

Oddelek za gospodarstvo občine Celje
V Celju, dne 10. 10. 1956.

Načelnik:
Polajnar Stane

7.

Na podlagi 7. člena pravilnika o registraciji finančno samostojnih zavodov (Uradni list FLRJ šte. 27/55) ter na predlog Internata pri kovinarski vajenski šoli, Store, z dne 19. 10. 1956 izdaja Oddelek za gospodarstvo občine Celje naslednjo

ODLOČBO

V register zavodov s samostojnim finansiranjem, ki ga vodi Oddelek za gospodarstvo pri občini Celje se vpiše pri že registriranem finančno samostojnem zavodu Internatu pri kovinarski vajenski šoli, Store, naslednja sprememba:

Za zavod podpisuje samostojno upravnik Lubej Srečko, postavljen na položaj upravnika internata z odločbo Občinskega ljudskega odbora Celje, številka 01-6431/1-56 z dne 2. 10. 1956; v njegovi odsotnosti podpisuje ravnatelj Metalurške šole, Klinar Anton, ki je tudi sopodpisnik listin finančnega značaja.

Oddelek za gospodarstvo Občine Celje
V Celju, dne 29. 10. 1956.

Načelnik:
Polajnar Stane

8.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih ter 24. člena statuta občine Laško, 2. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Uradni list FLRJ številka

34/55), v zvezi s 57., 58. in 59. čl. uredbe o gostinskih podjetjih in gostiščih (Uradni list FLRJ šte. 6-63/54) in v zvezi s 3., 8. in 14. členom temeljnega zakona o prekrških (Uradni list FLRJ šte. 46/51 in 58/55) je Občinski ljudski odbor Laško na svoji seji dne 28. novembra 1956 sprejel

ODLOK

o opravljanju gostinskih storitev izven gostinskih prostorov in gostišč, o oddajanju opremljenih sob potnikom in turistom ter dajanju hrane abonentom v zasebnih gospodinjstvih.

1. člen

Za opravljanje gostinskih storitev izven gostinskih prostorov podjetij in gostišč, na sejnih, priložnostnih shodih in prireditvah, na ulicah, prometnih krajih in podobno je potrebno dovoljenje, ki ga izda odsek za gospodarstvo ObLO Laško.

Dovoljenje se izda samo za postrežbo z jedili in pijačami in le za določen čas oziroma najdalje, dokler traja prireditev, za katero je dovoljenje izdano.

2. člen

Dovoljenje po 1. členu se izda na prošnjo gospodarske organizacije, ki namerava opravljati take storitve. Prošnja mora obsegati utemeljitev, ime in priimek vodeče osebe ter izjavo lastnika zemljišča, da prisilcu dovoljuje uporabljati svoje zemljišče.

Takšno dovoljenje se lahko izda tudi družbenim organizacijam in društvom pod pogojem, da to delo opravlja tisti, ki izpolnjuje strokovne in druge pogoje.

3. člen

Gostinske storitve izven poslovnih prostorov se lahko opravljajo samo pod strokovnim vodstvom osebe, ki ima strokovno izobrazbo vsaj polkvalificiranega gostinskega delavca.

Dovoljenje se ne mora izdati:

1. če prosilec ne more nuditi dovolj poročta za kulturno postrežbo,
2. če ni dovolj poročta, da bodo izpolnjeni higieniški pogoji, ki so predpisani s tem odlokom.

Pri manjših prireditvah lahko odsek za gospodarstvo obveznosti iz prvega odstavka tega člena spreleda.

4. člen

Pri opravljanju gostinskih storitev izven poslovnih prostorov mora biti izobešana firma, jedila morajo biti zavarovana pred mrčesom in prahom, na razpologo mora biti čista voda za umivanje kozarcev ter posebej voda za umivanje rok in brisača. Osebe mora imeti zdravstveno legitimacijo.

5. člen

Zasebna gospodinjstva lahko v turistični sezoni ali ob večjih slavnostih, izletih, shodih in podobnih prslavah oddajajo potnikom, turistom in letoviščarjem opremljene sobe v svojih zasebnih stanovanjih.

6. člen

Za oddajanje opremljenih sob je potrebno dovoljenje, ki ga izda občinski ljudski odbor.

7. člen

Oddajanje opremljenih sob oziroma prenočišč, ki ne spadajo k rednemu stanovanju, se šteje za gostinsko dejavnost in mora zasebnik zanjo imeti dovoljenje po uredbi o zasebnih gostiščih.

8. člen

Zasebniki, ki oddajajo opremljene sobe potnikom po členu 5 tega odloka, morajo vsako leto do 15. marca priglasiti občinskemu ljudskemu odboru število in opis opremljenih sob, ki jih nameravajo oddajati, in cene,

po katerih bodo oddajali sobe. Po tem roku usposobljene ali pridobljene sobe je treba prijaviti 14 dni pred pričetkom oddajanja.

9. člen

Na podlagi priglasitve po prejšnjem členu odredi občinski ljudski odbor komisijski pregled priglasenih sob.

Komisijo morajo sestavljati zastopniki sanitarne inšpekcije, gostinske zbornice in turistične organizacije. Tako sestavljena komisija zapisniško ugotovi, ali so pregledane sobe, glede na splošne predpise neoporečne in primerne za sprejem gostov. Odločitve komisije so za občinski odbor glede izdaje dovoljenja obvezne.

10. člen

Lastnikom opremljenih sob, za katere je komisija ugotovila, da izpolnjujejo pogoje, izda občinski ljudski odbor dovoljenje, priglašene sobe pa vpiše v poseben seznam.

Seznam mora obsegati: lastnikovo ime in priimek, poklic in stalno prebivališče, število sob in postelj ter ceno vsake sobe. Po en izvod seznama pošlje občinski ljudski odbor še pred začetkom sezone turističnemu društvu (recepcciji zdravilišča), okrajni gostinski zbornici in tržni inšpekciji občinskega ljudskega odbora.

11. člen

Priglašene sobe, za katere izda občinski ljudski odbor dovoljenje, so obremenjene s turistično takso.

12. člen

Opremljene sobe se lahko izdajajo z zajtrkom ali brez njega, dajanje drugih obrokov in pijač se šteje za gostinsko dejavnost.

13. člen

Zasebna gospodinjstva lahko dajejo hrano največ 5 abonentom. Ako zasebna gospodinjstva dajejo hrano več kot 5 abonentom, se šteje to za gostinsko dejavnost in je zanj potrebno dovoljenje po predpisih o zasebnih gostiščih.

14. člen

Z denarno kaznijo do 3.000 din se kaznuje za prekršek:

1. Kdor opravlja brez dovoljenja gostinske storitve izven poslovnih prostorov gostinskih podjetij in gostišč; če opravlja gostinsko podjetje ali gostišče izven poslovnih prostorov gostinske storitve brez dovoljenja, se kaznuje po uredbi o gostinskih podjetjih in gostiščih.

2. Imetnik dovoljenja za opravljanje gostinskih storitev izven poslovnih prostorov, ki ne izpolnjuje pri opravljanju gostinskih storitev higienskih in zdravstvenih predpisov ali drugače nekulturno posluje, če za tako dejanje ni z drugimi predpisi določena kazen.

3. Kdor oddaja potnikom, turistom in letoviščarjem opremljene sobe brez dovoljenja občinskega ljudskega odbora.

Kdor ne izpolnjuje pri svojem poslovanju higienskih in zdravstvenih predpisov ali drugače nekulturno posluje, se mu dovoljenje za oddajanje sob lahko odvzame.

15. člen

Ta odlok velja za območje občine Laško. Z dnem objave prenehajo veljati na tem področju prejšnji predpisi, ki so urejali te zadeve.

16. člen

Ta odlok stopi v veljavo z dnem objave v Uradnem vestniku okraja Celje in na krajevno običajen način.

Občinski ljudski odbor Laško
V Laškem, dne 28. 11. 1956

Številka: 03/5-2584/1

Predsednik:
Stane Brinovec

9.

Po 12. členu in 2. točke 50. člena zakona o občinskih odborih (Uradni list LRS, štev. 19-88/52), 2. točke 24. člena statuta občine Mozirje, 2. členu zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov v zadevah, ki so urejene z dosedanjimi republiškimi predpisi (Uradni list LRS štev. 26-130/55), 15. členu zakona o pokopališčih (Uradni list LRS štev. 49-60/56), v zvezi s 23. členom pravilnika za izvrševanje zakona o pokopališčih (Uradni list LRS štev. 26/56 ter 3. člena zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o prekrških (Uradni list FLRJ štev. 58-633/55) je Občinski ljudski odbor Mozirje na svoji seji dne 23. novembra 1956 sprejel

ODLOK

o pokopališkem redu občinskih pokopališč v občini Mozirje.

Splošne določbe:

1. člen

Pokopališča na območju občine Mozirje so občinska pokopališča in namenjena za pokopavanje mrličev ne glede na veroizpoved.

Na občinskih pokopališčih se pokopavajo:

a) vsi, ki umro v okolišu, za katerega je bilo pokopališče namenjeno;

b) vsi, ki umro v sosednih naseljih, če tako želijo svojci ali če je tako želel pokojnik, če izda zato dovoljenje krajevni urad, v čigar območju leži pokopališče;

c) vsi, ki umro izven tega okoliša, če izda občinski ljudski odbor dovoljenje za prevoz mrliča.

Ureditev pokopališč in grobov

2. člen

Pokopališča so razdeljena na vrste in na grobove. Vrste morajo biti označene z rimskimi številkami, grobovi pa z arabskimi. Za situacijo grobov je veljaven načrt razdelitve, ki ga v sporazumu s krajevno pristojnimi krajevnimi odbori odobri svet za komunalne in stanovanjske zadeve.

Grobovi so:

a) navadni grobovi za pokop ene osebe za dobo 10 let;

b) otroški grobovi za dobo 7 let;

c) rodbinski grobovi za eno, dve ali več oseb za dobo 10 let;

č) grobnice za dve, štiri ali šest oseb za dobo 50 let.

3. člen

Umrli se pokopljejo po vrstnem redu grobov razen pri obstoječih grobovih.

4. člen

Grobovi so:

a) navadni oz. vrstni grobovi so dolgi 200 cm in široki 100 cm;

b) otroški grobovi so dolgi 100 cm in široki 60 cm;

c) rodbinski grobovi so dolgi 250 cm, široki pa za eno osebo 125 cm, za dve 250 cm in za več oseb 375 cm. Krste mora pokrivati najmanj 140 cm zemlje in se mora napraviti nagrobni hribček v višini 25 cm, ki se mora v tej višini tudi vzdrževati;

d) grobnice dolge 250 cm, široke pa po velikosti grobnice za dve, štiri ali šest oseb od 180 do 300 cm, globoke pa 280 cm. Napravljene morajo biti po gradbenih predpisih. Grobnica se zapre s kamenitim pokrovom, ki mora zapirati hermetično.

Stari grobovi, ki ne odgovarjajo predpisom, meram ali vrstam, se morajo ob novem pokopu prilagoditi navedenim meram in vrstam.

5. člen

Parcele za grobnice se lahko kupijo za posamezne osebe ali družine v naprej pod pogojem, da se kupci zavežejo grobnico zgraditi v roku enega leta.

Pravni nasledniki grobov in grobnic so:

- a) zakonec,
- b) otroci pokojnika in
- c) ostali zakoniti ali oporočni dediči, ki postanejo dejansko dediči zapustnikove imovine.

Nakup grobov se ne dovoljuje.

6. člen

V grobnice se smejo pokopavati mrliči, če so položeni v kovinaste rakve, ki morajo biti hermetično zacinjene.

V ostale grobove je dovoljen pokop v lesenih rakvah.

Za grobove, v katere se pokopljejo mrliči v rakev iz trdega lesa, se pobira vedno pristojbina za dobo 20 let.

Ponovno pokopavanje v grobove in odpiranje grobov**7. člen**

Ponovni pokop v isti grob je dovoljen po 10 letih, pri otroških grobovih pa po 7 letih.

Po preteku navednih rokov se smejo grobovi zopet po vrsti uporabljati za pokopavanje mrličev. Postavljene spomenike morajo stranke odstraniti na svoje stroške.

Odpiranje grobov pred tem rokom je dovoljeno le z oblastnim dovoljenjem.

Podaljšanje posestne pravice na grobovih**8. člen**

Podaljšanje posestne pravice na grobovih za 10 let je dovoljeno samo, če se pred potekom navedene dobe ponovno plača določena pristojbina in če je bil grob lepo vzdrževan. Če so grobovi v redu vzdrževani, se posestna pravica lahko še enkrat podaljša za 10-letno dobo proti plačilu ponovne pristojbine.

Če se posestna pravica na grobu ne podaljša in če lastniki tudi v enem letu po preteku navedene dobe morebitnega spomenika ne odstranijo, zapade v last občinskega ljudskega odbora oziroma splošnega ljudskega premoženja.

9. člen

Grobnice in grobovi morajo biti vedno v redu vzdrževani. Popolnoma očiščeni morajo biti vsaj enkrat na leto. Grmičevje in drevesca se smejo saditi samo ob robu glavne poti na pokopališče, sicer pa le tako, da ne ovirajo dohoda do sosednih grobov.

Če grobovi ali pripadajoči spomeniki tako propadajo, da je ogrožena varnost oseb ali sosednih grobov, ali če se s tem kviri ugled in dostojanstvo pokopališča, se štejejo kot zapuščeni. V takih primerih se odstrani spomenik na račun stranke in se postavi na posebej določeno mesto. Če se lastnik spomenika ali njegovi pravni nasledniki v teku enega leta ne javijo, zapade grob in spomenik tudi pred časom, ki je določen v čl. 2 in 8, in postane spomenik last občinskega ljudskega odbora oziroma splošnega ljudskega premoženja.

Okrasitev grobov in grobnic**10. člen**

Načrte spomenikov in ograj mora pred postavitvijo odobriti krajevni odbor, v čigar območju leži pokopališče.

Evidenca grobov in grobnic**11. člen**

Za evidenco grobov in grobnic se vodi poseben seznam pri krajevnih uradih, v katerih območju leži pokopališče. Ta se vodi v dveh izvodih, en izvod se hrani v krajevnem uradu, drugi pa pri grobarju.

Stranke imajo pravico do vpogleda v seznam in načrte pokopališč in lahko vedno zahtevajo pojasnila.

12. člen

Ob pokopu umrle osebe izbere stranka vrsto groba in obvesti o tem krajevni urad, v čigar območju leži pokopališče.

13. člen

Pristojbine za grobove so:

- a) za navadni oziroma vrstni grob za dobo 10 let za eno osebo 1000 din;
- b) za navadni otroški grob za dobo 7 let 500 din;
- c) za rodbinski grob za eno do dve osebi za 10 let 2000 din, za rodbinski grob za tri osebe za dobo 10 let 4000 din;
- č) za grobnice za dobo 50 let za tekoči centimeter širine 200 din.

Pri vsakem pokopu se plača posebna pokopališka taksa v znesku 300 din za vzdrževanje pokopališča.

Vsi dohodki pokopališč se smejo uporabljati samo za vzdrževanje in ureditev pokopališč in spadajo v predračune krajevnih odborov.

14. člen

Pristojbine za grobarje so:

- a) za pokop odrasle osebe 600 din;
- b) za pokop otroka do 10 let 400 din;
- c) za pokop v grobnico 600 din;
- č) za pomoč pri obdukciji določi ceno zdravnik ali sodišče.

15. člen

Grobar je honorarni delavec občinskega ljudskega odbora, ki mu določa delo in dolžnosti.

Državljeni lahko izročijo grobarju skrb za vzdrževanje, okrasitev in razsvetljavo grobišč proti dogovorjenemu plačilu.

Red na pokopališču**16. člen**

Kdor obišče pokopališče, mora opustiti vse, kar bi bilo zoper pietetu in dostojanstvo kraja. Prepovedano je zlasti jemanje psov in koles na pokopališče, vsako poškodovanje pokopališčnih naprav, nasadov in grobov, odlaganje smeti in odpadkov razen na za to določena mesta ter sploh vsako nedostojno vedenje.

17. člen

Z denarno kaznijo do 3.000 din se kaznuje zaradi prekrška oseba, ki krši določbe 16. člena tega odloka, v kolikor dejanje ni kaznivo po drugih predpisih.

18. člen

Svet za komunalne in stanovanjske zadeve je pooblaščen, da v sporazumu s krajevno pristojnimi odbori izda pravilnik k temu odloku.

19. člen

Ta odlok velja z dnem objave v Uradnem vestniku okraja Celje.

Občinski ljudski odbor Mozirje,
v Mozirju, dne 23. 11. 1956.

Številka: 01/1 — 6131/1

Predsednik:
Anton Zupan

10.

Na podlagi 15. in 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, št. 19-88/52), 2. točke 24. člena statuta občine Mozirje v zvezi z 9. členom uredbe o ureditvi in opravljanju dimnikarske službe (Uradni list LRS, št. 21-116/50) je Občinski ljudski odbor Mozirje na svoji seji dne 23. 11. 1956 sprejel

ODLOK

o najvišji tarifi za dimnikarske storitve

1. člen

Na območju občine Mozirje se predpisuje najvišja tarifa, do katere lahko dimnikarski obrati (v nadaljnjem besedilu dimnikarji) določijo cene za vse vrste dimnikarskih storitev.

	din
1. Odprto kuhinjsko ognjišče vključno dimnik	60
2. Kmečka kuhinja z dvojnimi stropom, vključno dimnik	60
a) v pritlični hiši	30
b) v hiši z več nadstropji, za vsako nadaljnjo nadstropje	7
4. Ozki ali valjasti dimniki:	
a) v pritlični hiši za vsak dimnik	15
b) v hiši z več nadstropji za vsako nadstropje, še dodatek	3
5. Dimna cev:	
a) do dveh metrov	5
b) za vsako nadaljnji meter	3
6. Dimniki ogrevalnih naprav, navadnih in parnih peči:	
a) do všteti I. nadstropja	40
b) za vsako nadaljnje nadstropje	10
7. Dimniki od etažnih peči, gostinskih in zavodskih štedilnikov:	
a) do I. nadstropja	15
b) za vsako nadaljnje nadstropje	5
8. Kanal centralne ogrevalne naprave ali pekovske peči:	
a) mali do 5 metrov	45
b) veliki nad 5 metrov	95
9. Štedilniki všteti dimno cev do enega metra:	
a) z eno pečico in kotličem	25
b) z dvema pečicama in kotličem	35
10. Štedilniki v gostinskih obratih in zavodih:	
a) navadni, v malem gostinskem obratu	50
b) mizni, prosto stoječi ali z nadstavkom gostinskih obratov, javnih kuhinj in podobno	60
c) mizni, veliki prosto stoječi ali z nadstavkom v velikih restavracijah, javnih kuhinjah in podobno	90
11. Ogrevalec vode (bojler)	12
12. Grelci posode	24
13. Pralni kotel z dimovodom	15
14. Običajna železna peč do 2 metra cevi	20
15. Peč sistema »Lutz« in podobno:	
a) brez pečice	20
b) z eno pečico	25
c) z dvema pečicama	30
d) izredno velika	45
e) kopalna peč do 1 metra dimne cevi	25
f) slaščičarska peč	70
16. Pekovska peč navadna z dušiki	70
17. Pekovska parna peč:	
a) z eno etažo	150
b) z dvema etažama	200
18. Etažna peč za centralno ogrevanje	60
19. Centralne ogrevalne naprave:	
a) do 8 m ² ogrevalne površine do vključno 8 členov	80
b) do 12 m ² ogrevalne površine do vključno 14 členov	120
c) nad 12 m ² ogrevalne površine nad 14 členov	150

20. Izžiganje dimnikov:

- a) plezalnih dimnikov z materialom po komadu 200
b) ozkih dimnikov z materialom po komadu 175

21. Pregled in instrugavanje dimnikov v novih in adaptiranih stavbah:

- a) v pritlični hiši do 4 dimnikov po komadu 50
b) za vsako nadaljnje nadstropje po komadu 10
c) v pritlični hiši z več kot 4 dimniki po komadu 40
d) za vsako nadaljnje nadstropje po komadu 10

2. člen

Za drugi pregled in izstruganje dimnikov v novih ali adaptiranih stavbah sme dimnikar zaračunati tarifo iz točke 21. a-d le 50%, za tretji pregled pa 25% določene tarife.

3. člen

Za dimnikarska dela, ki so združena s posebno nevarnim delom ali dela, ki ga dimnikarji opravijo po posebnem naročilu strank (zadnji odstavek 3. člena odredbe o obveznem ometanju kurilnih naprav Uradni list LRS, št. 11-85/48), se sme zaračunati največ 20% pribitka k tarifi iz člena 1. tega odloka. Za vsa dimnikarska dela, ki se opravljajo po naročilu ali nujnih primerih od nedeljah in praznikih ter v nočnem času, se sme zaračunati največ 50% pribitka k tarifi iz člena 1. tega odloka. Za nočni čas se šteje čas od 22. do 5. ure.

4. člen

Za dimnikarska dela, ki niso všteta v členu 1. tega odloka n. pr. čiščenje tovarniških dimnikov, parnih kotlov, velikih kanalov, itd. se določi odškodnina po medsebojnem sporazumu na podlagi porabljenega časa za opravljeno delo.

5. člen

K tarifi iz 1. člena tega odloka se sme zaračunati kot pribitek za dimnikarsko storitev:

- a) 10%, če je objekt, ki se ometa od 2 do 5 km od sedeža dimnikarskega obrata;
b) 30%, če je objekt od 5 do 10 km od sedeža dimnikarskega obrata;
c) 50%, če je objekt, ki se ometa, nad 10 km od sedeža dimnikarskega obrata, razen strnjanih naselij: Ljubno ob Savinji, Luče, Solčava, Bočna, Gornji grad, za katere velja najvišji pribitek 30%.

6. člen

Po dogovoru med dimnikarjem in strankami je dovoljena pavšalna določitev dimnikarske tarife za vse leto kakor tudi pavšalno plačevanje dimnikarskih storitev.

7. člen

Kurilne naprave in dimni odvodi se morajo ometati v rokih, ki so določeni z odredbo o obveznem ometanju kurilnih naprav s tem, da velja za celotno območje občine enoten rok za ometanje 1 mesec. Če dimnikar ni ometal in očistil štedilnika ali drugih kurilnih naprav zato, ker je stranka izjavila, da kurilnih naprav ni uporabljala in da ometanje ni potrebno, se sme za izgubo časa zaradi opravljene kontrole zaračunati največ 25% od tarife iz 1. člena tega odloka, to pa le s pogojem, če se je iz požarnovarnostnih razlogov potrebni kontrolni pregled kurilnih naprav v resnici tudi izvršil. V nasprotnem primeru je zaračunavanje kakršnekoli pristojbine za neopravljeno delo nedopustno.

8. člen

Dimnikar mora na zahtevo plačnika dimnikarskih storitev izstaviti veljavno plačilno potrdilo s specifikacijo dimnikarskih storitev in navedbe tarifne postavke.

9. člen

Z denarno kaznijo do 3.000 din se kaznuje zaradi prekrška:

- a) kdor zaračuna za dimnikarske storitve višje cene, kakor so določene v 1., 2., 5. in 7. členu;

b) če dimnikar sprejme pristojbino, čeprav ni izvršil določenega dela, ali ni izvršil kontrolnega pregleda;

c) dimnikar, ki na zahtevo stranke ne izda potrdila o plačilu z navedbo storitev in tarifnih postavk.

10. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem vestniku okraja Celje.

Občinski ljudski odbor Mozirje,
v Mozirju, dne 23. 11. 1956.

Številka: 01/1-6132/1

Predsednik:
Anton Zupan

11.

SKLEP

Na podlagi 82. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, številka 19-88/52) in prvega odstavka 5. člena uredbe za izvrševanje zakona o stanovanjskem prispevku (Uradni list FLRJ, št. 6-39/56) je Občinski ljudski odbor Mozirje na svoji seji dne 23. 11. 1956 sprejel

SKLEP

o smernicah za uporabo občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš za l. 1956.

I.

Občinski kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš, ustanovljen z odlokom ObLO Mozirje dne 6. 7. 1956 pod številko 01/1-3891/1 (Uradni vestnik okraja Celje št. 9-229/56) pričakuje v letu 1956 24.000.000 din dohodkov.

II.

Sredstva sklada, pričakovana v letu 1956, se uporabijo, kakor sledi:

a) kategorija IV.	
• Zdravstveni dom Nazarje	3.400.000 din
b) kategorija V.	
Občinski LO Mozirje	10.000.000 din
c) kategorija VI.	
Delavci in uslužbenci	7.000.000 din
d) 10% odvod dospelih prispevkov v republiški kreditni sklad	2.400.000 din
e) 5% rezerva po 5. členu pravil	1.200.000 din

III.

Ta sklep stopi v veljavo takoj in se objavi v Uradnem vestniku okraja Celje, uporablja pa se od 1. januarja 1956 dalje.

Občinski ljudski odbor Mozirje,
v Mozirju, dne 23. 11. 1956.

Številka: 01/2-5739/1

Predsednik:
Anton Zupan

12.

SKLEP

Po 82. členu zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, št. 19-88/52) in zadnjem odstavku 43. člena uredbe za izvrševanje zakona o stanovanjskem prispevku (Uradni list FLRJ, št. 6-39/56) je Občinski ljudski odbor Mozirje na svoji seji dne 23. 11. 1956

sklenil,

da se potrdijo naslednje spremembe v pravilih občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš.

I.

28. člen pravil se spremeni tako, da se njegovo prečiščeno besedilo glasi:

Gospodarskim organizacijam se lahko odobravajo posojila največ za dobo 15 let z najmanjšo obrestno mero 3% in največ do višine 90% predračunske vrednosti stanovanjskega objekta, ki ga grade.

II.

40. člen pravil se spremeni tako, da se njegovo prečiščeno besedilo glasi:

Delavcem in uslužbencem in drugim osebam, ki se na njihove plače plačuje stanovanjski prispevek, se dajejo posojila iz sklada za zidanje ali dovršitev stanovanjskih hiš v razprtem sistemu do zneska 800.000 din za dobo največ do 25 let z najmanjšo obrestno mero 1% in največ do višine 75% predračunske vrednosti gradnje.

Dobe pa lahko tudi višje posojilo, to je, preko 800.000 din vendar od 800.000 din dalje plačajo najmanj 2% obrestno mero, rok vračanja je največ 15 let, posojilo pa se lahko dobi največ do 75% predračunske vrednosti gradnje.

III.

Ta sklep stopi v veljavo takoj in se objavi v Uradnem vestniku okraja Celje.

Občinski ljudski odbor Mozirje,
v Mozirju, dne 23. 11. 1956.

Številka: 01/2-2493/9

Predsednik:
Anton Zupan

13.

ODLOČBA

o izvolitvi svetov pri ObLO Mozirje

Po 99. in 101. členu zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, št. 19-88/52) in 52. členu statuta občine Mozirje je Občinski ljudski odbor Mozirje na svoji seji dne 23. 11. 1956 izvolil

1. Svet za prosveto in kulturo občinskega ljudskega odbora Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Slavko Gombač, predmetni učitelj, Ljubno ob Savinji.

Člani:

2. Anton Acman, odbornik ObLO.

3. Zdravko Poličnik, odbornik ObLO.

4. Avgust Križnik, upravnik pošte Mozirje.

5. Jože Dolar, upravitelj osnovne šole Rečica ob Savinji.

6. Slava Kralj, učiteljica, Gornji grad.

7. Nada Smrkolj, uslužbenka KZ Smartno ob Dreti.

2. Svet za komunalne in stanovanjske zadeve ObLO Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Franc Kranjc, odbornik ObLO.

Člani:

2. Franc Berginc, odbornik ObLO.

3. Kristl Vezočnik, upravnik komunal. podjetij, Ljubno ob Savinji.

4. Franc Kladnik, delavec, Solčava.

5. Ivan Glojek, kmet, Smartno ob Dreti.

6. Anton Rode, gozdar, tehnik, Mozirje.

7. Mirko Jurak, kovač, Prihova.

3. Svet za turizem in gostinstvo občinskega ljudskega odbora Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Alfonz Hren, odbornik ObLO.

Člani:

2. Franc Prodnik, odbornik ObLO.
3. Avgust Krajnc, uslužbenec DOZ, Ljubija.
4. Martin Golob, upravnik remont. podjetja, Ljubno ob Savinji.
5. Vinko Božič, uslužbenec, Ljubno ob Savinji.
6. Slavko Rozenštajn, upravnik gostišča, Rečica ob Savinji.
7. Jože Herle, državni lovski čuvaj, Solčava.

4. Svet za varstvo matere in otroka ObLO Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Fanika Poznič, upraviteljica osnovne šole, Bočna.

Člani:

2. Jože Glojek, odbornik ObLO.
3. Alojz Moličnik, odbornik ObLO.
4. Martina Čop, medicinska sestra, Mozirje.
5. Jožica Purnat, učiteljica, Šmartno ob Dreti.
6. Angelca Miklavc, gospodinja, Mozirje.
7. Jožica Prodnik, uslužbenka KZ Solčava.

5. Svet za šolstvo Občinskega ljudskega odbora Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Franc Pajk, delavec LIP, Nazarje.

Člani:

2. Franc Zalesnik, odbornik ObLO.
3. Jože Hribernik, odbornik ObLO.
4. Ivanka Slapnik, uslužbenka, Mozirje.
5. Jože Debršek, upravitelj osn. šole, Gornji grad.
6. Ivan Zupan, upravitelj osnovne šole, Solčava.
7. Vinko France, obratovodja Tovarne usnja, Rečica ob Savinji.

6. Svet za gozdarstvo Občinskega ljudskega odbora Mozirje

v naslednji sestavi:

1. Anton Venek, odbornik ObLO.

Člani:

2. Ivan Tiršek, odbornik ObLO.
3. Inž. Desanka Kozič, gradb. inž., Gozdno gospodarstvo Nazarje.
4. Franc Strnad, kmet, Gornji grad.
5. Jože Klemenšek, upravnik KZ Solčava.
6. Edvard Ikoč, upravnik Gozdne uprave, Luče.
7. Lovro Goličnik, kmet, Smihel nad Mozirjem.

7. Svet za delo in delovna razmerja ObLO Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Jože Lukač, odbornik ObLO.

Člani:

2. Ivan Strgar, odbornik ObLO.
3. Anton France, obratovodja kemične in lesne ind., Mozirje.
4. Ivan Kokovnik, obratovodja LIP, Nazarje.
5. Štefka Zakrajšek, delavka LIP, Nazarje.
6. Marija Klemše, delavka LIP, Nazarje.
7. Anton Polanšek, uslužbenec Gozdne uprave, Luče.

8. Svet za gospodarstvo Občinskega ljudskega odbora Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Bojan Karče, odbornik ObLO.

Člani:

2. Ivan Pistotnik, odbornik ObLO.
3. Peter Jež, kmečki sin, Luče.
4. Jože Veble, direktor Tovarne usnja, Rečica ob Savinji.
5. Slavko Mikek, delavec Kemične in lesne ind., Mozirje.
6. Jože Kozar, direktor KB, Mozirje.
7. Ivan Ferdan, poslovođa mizarske delavnice, Bočna.

9. Svet za kmetijstvo Občinskega ljudskega odbora Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Franc Praznik, odbornik ObLO.

Člani:

2. Jože Koren, odbornik ObLO.
3. Stanko Ošep, kmet, Solčava.
4. Marijan Petrin (ml.), kmečki sin, Zg. Pobrežje.
5. Franc Miklavc, upravnik kmet. posestva, Gornji grad.
6. Gabrijel Koren, upravnik KZ, Ljubija.
7. Ivan Pirnat, kmečki sin, Radegunda.

10. Svet za splošne zadeve Občinskega ljudskega odbora Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Jože Planovšek, odbornik ObLO.

Člani:

2. Franc Goličnik, odbornik ObLO.
3. Ivan Rozenštajn, delavec LIP, Nazarje, Rečica ob Savinji.
4. Ivan Ferdan, obratovodja žage, Gornji grad.
5. Franc Prisljan, logar, Radmirje.
6. Vinko Knapič, državni lovski čuvaj, Luče.
7. Ivan Zavolovšek, uslužbenec KZ, Kokarje.

11. Svet za zdravstvo Občinskega ljudskega odbora Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Jože Hribernik, odbornik ObLO.

Člani:

2. Ivan Kopušar, odbornik ObLO.
3. Srečko Lamut, poslovodja trgovine KZ, Ljubija.
4. Dr. Edi Jeraj, krajevni zdravnik, Ljubno ob Savinji.
5. Ivanka Lenko, uslužbenka, Nazarje.
6. Ivanka Pistotnik, upokojenka, Nova Štifta.
7. Veronika Pečnik, kmečka hči, Radegunda.

12. Svet za socialno politiko Občinskega ljudskega odbora Mozirje

v naslednji sestavi:

Predsednik:

1. Anton Venek, odbornik ObLO.

Člani:

2. Jakob Plaznik, odbornik ObLO.
3. Jože Celinšek, upokojenec, Spodnja Rečica.
4. Marija Zehelj, gospodinja, Bočna.
5. Martin Aubrecht, invalid, Mozirje.
6. Cvetka Klinar, služkinja, Spodnja Rečica.
7. Jože Budna, mali kmet, Ljubno ob Savinji.

Občinski ljudski odbor Mozirje,
v Mozirju, dne 23. nov. 1956.

Številka: od 01/1-6152/1
do 01/1-6163/9

Predsednik:
Anton Zupan

14.

Na podlagi 50. in 78. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, št. 19-88/52), 4. člena zakona o stanovanjskem prispevku (Urad. list FLRJ, št. 57-613/55) in 2. člena uredbe za izvrševanje zakona o stanovanjskem prispevku (Uradni list FLRJ, št. 6-39/56) je Občinski ljudski odbor Slov. Konjice na svoji seji dne 14. novembra 1956 sprejel

ODLOK

o ustanovitvi kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš na območju občine Slov. Konjice.

1. člen

Ustanovi se kreditni sklad za zidanje stanovanjskih hiš na območju občine Slov. Konjice.

Sklad je pravna oseba s sedežem v Slov. Konjicah.

Sredstva sklada se nalagajo na poseben račun pri podružnici Komunalne banke v Slov. Konjicah, ki izvršuje proračun občine Slov. Konjice.

2. člen

V sklad za zidanje stanovanjskih hiš se stekajo sredstva, ki jih določa zakon o stanovanjskem prispevku in družbeni plan občine ter drugi predpisi zlasti pa:

1. obresti od odplačila posojil, najetih iz sklada;
2. plačila federacije, ljudske republike in ostalih politično-teritorialnih enot iz proračunskih in drugih sredstev, ki so določena za stanovanjsko izgradnjo;
3. del najemnin od stanovanj in poslovnih prostorov;
4. sredstva sklada za samostojno razpolaganje gospodarskih organizacij, ki jih določijo delavski sveti;
5. sredstva danih posojil, ki so bila razpisana za kreditiranje stanovanjske izgradnje;
6. posojila iz republiškega kreditnega sklada za kreditiranje stanovanjske izgradnje;
7. posojila, ki jih dajo gospodarske organizacije iz sredstev svojega sklada za samostojno razpolaganje;
8. hranilne vloge, ki jih plačajo državljani po posebni pogodbi za sklad;
9. vložena denarna sredstva stanovanjskih zadrug;
10. druga sredstva, ki jih po posebnih določilih plačuje Občinski ljudski odbor Slov. Konjice v sklad za zidanje stanovanjskih hiš.

3. člen

S kreditnim skladom upravlja 7 članski upravni odbor, ki ga imenuje Občinski ljudski odbor Slov. Konjice. V upravnem odboru sklada morajo biti: en član občinskega ljudskega odbora, zastopnik občinske sindikalne organizacije ter zastopniki posameznih podjetij, zadrug in družbenih organizacij, ki jih imenuje Občinski ljudski odbor Slov. Konjice.

Upravni odbor občinskega kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš je za svoje delo odgovoren Občinskemu ljudskemu odboru Slov. Konjice.

4. člen

Upravni odbor sklada za zidanje stanovanjskih hiš opravlja naslednje zadeve:

1. sprejme s pritrditvijo občinskega ljudskega odbora pravila sklada;
2. sestavi in predlaga pred začetkom vsakega leta občinskemu ljudskemu odboru načrt za uporabo sredstev sklada, na podlagi katerega da nato odbor smernice za njegovo uporabo;
3. sestavi in predloži po preteku vsakega leta občinskemu ljudskemu odboru v potrditev zaključni račun sklada;
4. potrjuje pogodbe o posojilih iz sklada;
5. opravlja vse druge zadeve v zvezi z upravo sklada.

5. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem vestniku okraja Celje.

Občinski ljudski odbor Slov. Konjice,
v Slov. Konjicah, dne 14. 11. 1957.

St. 01/1-1806/56

Predsednik:
Leon Mlinarič

15.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena, 2. točke 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, št. 19-88/52) v zvezi z 19. in 24. členom uredbe o spremembah in dopolnitvah uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš (Uradni list FLRJ, št. 29/54), v zvezi s 3. členom zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o prekrških (Uradni list FLRJ, št. 58/55) je Občinski ljudski odbor Slov. Konjice na seji dne 14. nov. 1956 sprejel

ODLOK

o kategorizaciji stanovanj za območje občine Slov. Konjice.

1. člen

Vsa stanovanja, ki se izdajajo na območju občine Slov. Konjice, se razvrščajo po kakovosti in udobju v 7 kategorij, in sicer:

I. kategorija	od 100 do 110 točk.
II. „	od 86 do 99 točk.
III. „	od 71 do 85 točk.
IV. „	od 56 do 70 točk.
V. „	od 41 do 55 točk.
VI. „	od 26 do 40 točk.
VII. „	do 25 točk.

V VII. kategorijo stanovanj spadajo tudi stanovanja, ki jih sanitetna inšpekcija šteje kot neprimerna za bivanje.

Najemnino po tem odloku predpiše občinski ljudski odbor.

2. člen

Stanovanja se razvrstijo v kategorijo s točkovanjem po posameznih prvinah, ki so zajete v 32 postavkah razpredelnice 3. člena tega odloka.

3. člen

Razpredelnica za točkovanje stanovanj (glej prilogi).

4. člen

Za izvedbo tega odloka je pristojen svet za gradbene in komunalne zadeve, ki lahko izda potrebna navodila za izvajanje tega odloka.

5. člen

Vsi organi za upravljanje hiš, ki so last SLP, združnih in družbenih organizacij, zasebni lastniki in stanovalci morajo omogočiti uradnim osebam kategorizacijo stanovanjskih prostorov in jim dati za to vse potrebne, popolne in resnične podatke ter omogočiti dostop v vse hiše in vse stanovanjske prostore.

6. člen

Kdor se ne ravna po predpisih 5. člena tega odloka, stori prekršek in se kaznuje z denarno kaznijo do 3000 din, v kolikor ne gre za sodno kaznivo dejanje.

7. člen

Odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem vestniku okraja Celje.

Občinski ljudski odbor Slov. Konjice,
v Slov. Konjicah, dne 14. 11. 1956.

St. 01/1-3704/2-56

Predsednik:
Leon Mlinarič

Zap. št.	Opis vrednot, ki se točkujejo	Ocene			
		točke			
1.	Legra hiše: zazidalni ustroj, obsončenje, razgledi	neugodna 1	srednja 2	dobra 3	
2.	Vplivi okolice: dim, smrad, ropot, prah itd.	močan 0	srednji 2	brez 4	
3.	Razvid (orientacija) stanovanjskih prostorov	neugoden 1	srednji 3	dober 5	
4.	Dostop do stanovanja in ureditev vhodnega okolja	neugoden 0,5	srednji 1	ugoden 1,5	
5.	Dovoz do kleti, drvarnice in dvorišča	z vozom nedostopen 0	teže dostopen 0,5	dober 1	
6.	Uporabnost dvorišča, vrta in parka	ne 0,15	deloma 1	v celoti 1,5	
7.	Odtoki (kanalizacija)	brez 0	pomanjkl. 1	dobra 1,5	
8.	Starost stavbe (ozir. stanovanja)	zidana do 1900 1	1900—1941 2	1915—1940 4	po 1940 5
9.	Zasnova (koncept) stanovanja	nepraktična 1	zadovolj. 3	sodobna 5	
10.	Električna napeljava	brez 0	nad ometom 1	pod ometom 3	
11.	Ogrevanje prostorov	brez peči 0	slaba peč 1	dobra peč 2	central 5
12.	Sestava (konstrukcija) stropa	neustrezen (obokani) strop 0	leseni strop 3	masiven strop 4	
13.	Obvarovanje (izolacija) proti vlagi	vlažno 0	mestoma vlažno 1	suho stanov. 2	
14.	Toplotna osamitev (izolacija)	mrzlo stanovanje 0	delno pomanjklj. 2	zadovoljiva 4	
15.	Obloge sten, stranskih prostorov in kuhinje	brez 0	oljnati plesk 1	lesene obloge 2	keram. plošče 2,5
16.	Okenski zakloni	brez 0	platneni zastori polknice 1	lesene rebrače (rolete) 2	
17.	Kakovost mizararskih izdelkov	slaba 1	pomanjklj. 3	zadovoljiva 6	
18.	Legra (položaj) stanovanja	kletna, tla 1 m pod nivojem 0	kletna, tla od 0—1 m pod nivojem 0	podstrešno stanovanje 1,5	v nadstropju 7
19.	Dnevna razsvetljava	slaba 0	pomanjklj. 1	dobra 2	
20.	Višina prostorov	do 2,5 m 0,5	2,5—2,8 m 3	2,8—3,2 m 2	nad 3,2 m 1
21.	Oskrba z vodo	vodnjak 0,5	vodovod izven stanov. 2	vodovod 1 iztok v stanovanju 4	več iztokov v stanovanju 5

Zap. št. št.	Opis vrednot, ki se točkujejo		Ocene							
			točke							
22.	Stranišče	suho zunaj hiše 1	suho za več stanovanj v hiši 1,5	WC za več stanovanj skupaj 4	suho v stanovanju 2	WC v stanovanju 4				
23.	Kakovost tal v kuhinji		cementna opeka 0	mehki les 1	park. lin. 3	plošč. terac. 1				
24.	Kakovost tal v pritiklinah		cementna opeka 0,5	mehki les 1	park. lin. 2	plošč. terac. 1,5				
25.	Kakovost tal v sobah		cementna opeka 0	mehki les 2	park. lin. 4	plošč. terac. 1,5				
26.	Vplivi nadstropij			pritličje ob zemlji	pritličje dvignjeno	IV., III., II., I. nadstropje 1 1,5 2 2,5				
27.	Razmerje površin sob in kuhinje do pritiklin		površina 1 : 1 0	površina 2 : 1 1	površina 3 : 1 3	površina 4 : 1 5				
28.	Kvadratura kletnih prostorov, za katere se ne plačuje najemna			brez takih pritickl. 0	do 5 m ²	m ²	m ²	m ²	m ²	m ²
29.	Pralnica			brez 0	s pralnico brez vode 1	pralnica z vodo 3				
30.	Kopalnica		brez kopalnice 0	kad, peč in prha 5	kopalnica z umival. 6	moderna kopalnica 8				
31.	Štedilnik brez	zidan slab 0	zidan dober 2	zidan moderen 5	železen slab 1	železen dober 4				
32.	Če je delilna stena med stanovanji tanjša od 25 cm, se odbijejo 3 točke.									
33.	Pri stanovanjih, ki so v lesenih zgradbah, z značajem barake, se odbije: a) za neometane 10 točk; b) za ometane v notranjosti 6 točk.									

16.

Na podlagi 2. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Uradni list FLRJ, št. 34/55) ter po pooblastilih 29. člena uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš (Uradni list FLRJ, št. 29/54) v zvezi s členom 10. točke 2. statuta občine Slov. Konjice, člena 3 in 8 temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ, št. 46/51 in 58/55) je Občinski ljudski odbor Slov. Konjice na svoji seji dne 14. novembra 1956 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o hišnem redu, ki je bil objavljen v Uradnem vestniku okraja Celje, št. 6-163/56, tako da se novo besedilo odloka glasi:

ODLOK
o hišnem redu

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Določbe tega odloka se uporabljajo na celotnem območju občine Slov. Konjice in veljajo tako za stanovanjske hiše, ki spadajo v stanovanjsko skupnost, kakor tudi za stanovanjske hiše izven te skupnosti.

2. člen

S hišnim redom se urejajo razmerja med užitvalci stanovanj med seboj ter med užitvalci in hišnimi sveti in stanovanjsko upravo oz. lastnikom hiše, ki ni v sklopu stanovanjske skupnosti; nadalje določa pravice in dolžnosti hišnih svetov in lastnikov hiš, užitvalcev stanovanj in hišnikov.

Kot užitvalci stanovanj v smislu tega odloka se štejejo tisti, ki so sklenili stanovanjsko pogodbo, to so: najemniki, sostanovalci in podnajemniki kakor tudi hišni lastnik, ki stanuje v svoji hiši, in pa hišnik.

Ta odlok velja tudi za najemnike poslovnih prostorov v hišah družbene in zasebne lastnine.

II. PRAVICE IN DOLŽNOSTI HIŠNIH SVETOV
IN ZASEBNIH LASTNIKOV HIŠ

3. člen

Stanovanjske hiše, ki so vključene v stanovanjsko skupnost, upravljajo hišni sveti, zasebne hiše izven stanovanjske skupnosti pa lastniki teh hiš v mejah zakonitih predpisov. Hišni sveti oz. lastniki so upravičeni v mejah uprave in vzdrževanja hiše po poprejšnji

prijavi pregledati stanovanjske prostore in naprave. Pri tem se mora posebej paziti na to, da je uživalcu stanovanja v največji meri očitano mirno in nemoteno uživanje stanovanja.

4. člen

Hišni svet sklepa na sestankih, ki se vršijo po potrebi. Sklepi, ki jih sprejme hišni svet, se vpišejo v knjigo sklepov, ki jo vodi in hrani predsednik hišnega sveta. Ta tudi skrbi, da se sprejeti sklepi izvršujejo. Hišni svet predstavlja predsednik ali od hišnega sveta pooblaščen oseba.

5. člen

Hišni svet oz. lastnik hiše izven stanovanjske skupnosti sklepa stanovanjske pogodbe z najemniki stanovanj samo na podlagi pravnomočne odločbe o dodelitvi stanovanja pristojne stanovanjske uprave.

Najemne pogodbe za poslovne prostore se sklepajo med hišnim svetom oz. lastnikom hiše in najemnikom po predpisih posebnega odloka ObLO.

6. člen

Stanovanjske in podnajemniške pogodbe ter pogodbe o najemu poslovnih prostorov morajo biti pripravljene pisмено in jih je treba dati registrirati pri stanovanjski upravi v roku 15 dni po pravnomočnosti odločbe o dodelitvi stanovanja oz. po vselitvi podnajemnika ali najemnika lokala.

7. člen

Hišni svet oz. lastnik hiše je dolžan skleniti stanovanjsko pogodbo s tistim, ki mu je bilo stanovanje pravnomočno dodeljeno. Če tega ne stori, sklene namesto njega pogodbo stanovanjska uprava. Brez pravnomočne stanovanjsko-dodelitvene odločbe vselitev ni dovoljena.

8. člen

Stanovanje oz. poslovni prostor se mora izročiti uživalcu v uporabnem stanju ter ga v takem stanju tudi vzdrževati.

Po prenehanju pogodbenega razmerja mora uživalec izročiti najete prostore v stanju, kot jih je prevzel, upoštevajoč redno izrabo.

9. člen

Ob prevzemu in predaji stanovanjskih in poslovnih prostorov se sestavi zapisnik o ugotovljenem stanju.

10. člen

Stanovanjska pogodba preneha na podlagi odpovedi ali razrešitvene pogodbe med hišnim svetom oz. lastnikom hiše ter uživalcem v mejah predpisov čl. 59. in 60. uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš ter čl. 26. in 30. uredbe o razdeljevanju in odpovedi stanovanj.

11. člen

Hišni svet oz. lastnik hiše mora vsako izpraznjeno stanovanje ali del stanovanja prijaviti stanovanjski upravi v 8 dneh po izpraznitvi. Isto tako mora javiti stanovanjski upravi v roku 3 dni, ako se oseba, kateri je bilo stanovanje pravnomočno dodeljeno, ni vselila.

V roku 15 dni po pravnomočnosti dodelitvene odločbe, odnosno, ako se je kdo samovoljno vselil v stanovanje, za katero ni imel odločbe o nakazilu.

12. člen

V hišah, ki so vključene v stanovanjsko skupnost, skrbi za vzdrževanje hiše in odloča o njenih popravilih in o pravih stanovanj hišni svet. V ta namen razpolaga s sredstvi iz sklada za vzdrževanje hiš; z amortizacijskim skladom pa le po sporazumu s stanovanjsko upravo.

Za vzdrževanje zasebnih stanovanjskih hiš, ki niso vključene v stanovanjsko skupnost in v katerih stanujejo sami lastniki, kakor tudi v tistih stanovanjskih hišah, v katerih lastniki ne stanujejo, skrbijo lastniki po obstoječih predpisih.

13. člen

V stanovanjskih hišah, ki so vključene v stanovanjsko skupnost, pobira najemnino hišni svet po svojem pooblaščenem članu, blagajniku ali hišniku.

Najemnino v zasebnih stanovanjskih hišah, ki niso vključene v stanovanjsko skupnost in v katerih stanujejo njih lastniki, kakor tudi v stanovanjskih hišah, v katerih lastniki ne stanujejo, pobirajo lastniki. O vsakem plačilu najemnine se mora izdati pobotnica.

Pobrano najemnino je odvajati po določbah 4. poglavja odloka o stanovanjskih skupnostih, stanovanjskih pogodbah in najemninah po določenih odbitkih v predpisane sklade.

14. člen

Hišni svet oz. lastnik hiše je odgovoren za vzdrževanje reda in snage v hiši in izven nje. V ta namen izdaja potrebne ukrepe, določa vrstni red uporabe in čiščenje skupnih prostorov ter poravnava nesporazume med uživači stanovanj oz. poslovnih prostorov. Skupni prostori in naprave morajo biti na razpolago vsem stanovalcem.

15. člen

Dvorišča se morajo vzdrževati v redu in se redno čistiti ter po potrebi posuti s peskom ali drugim materialom. Zlasti je treba počistiti blato, da se ne raznaša bodisi po pešcih, zlasti pa na kolesih vozil na javne ceste in pota.

Ograje in žive meje je treba vzdrževati, da bodo služile namenu in da ne bodo kazile zunanega videza zlasti ob javnih poteh. Dvorišča, vrtove in zemljišča ob javnih cestah je treba očistiti od kopriv in drugega plevela. Vrtovi in nasadi ob hišah morajo biti obdelani, odnosno v redu vzdrževani.

16. člen

Zgradbe se morajo v redu vzdrževati, zlasti se morajo pravočasno popraviti zidovi, okna, žlebovi, dimniki in strehe, ki morajo imeti nameščene zaščitne ograje za zadrževanje snega tam, kjer bi bila nevarnost za stanovalce ali za mimoidoče.

Hišno pročelje se mora vzdrževati v čistem stanju.

17. člen

Pločnik odnosno zemljišče ob zgradbi, se mora redno čistiti v večernih urah. Pred pometanjem je treba pločnik poškopiti, da se ne dviga nepotreben prah.

Sneg je treba odstraniti s pločnikov in ob hiši brez odlaganja. Ob poledicah se mora pločnik posipati z žaganjem, pepelom ali peskom. Odvažanje snega z dvorišč na javne ceste je prepovedano.

18. člen

Greznice, gnojne in smetiščne jame se morajo pravočasno izpraznjevati in vzdrževati v rabnem stanju. Greznice in smetiščne jame morajo biti primerno pokrite, da se ne razširja smrad in ne raznaša nesnaga. Okolica teh jam mora biti vedno čista. Vsaka stanovanjska hiša mora imeti določen pokrit prostor za odlaganje smeti, v kolikor ni odrejen tedenski odvoz smeti po določenem podjetju.

Kontrolo nad greznicami, gnojnimi in smetiščnimi jamami stanovanjskih hiš, ki so vključene v stanovanjsko skupnost, kakor tudi tistih stanovanjskih hiš, ki niso vključene v stanovanjsko skupnost, a zasebni lastniki v njih ne stanujejo, opravlja komunalna uprava

vsaj enkrat letno. V kolikor se ugotovi, da je treba te sanitarne naprave izprazniti, očistiti ali urediti, določi primeren rok hišnemu svetu oz. zasebnemu lastniku hiše, da zadevo uredi. Če hišni svet odnosno zasebni lastnik hiše ne izvrši teh ukrepov, lahko komunalna uprava sama izvrši na stroške hiše zahtevano opravilo.

19. člen

Vse instalacije se morajo zavarovati pred okvarami, zlasti pred mrazom in vlago ter se morajo vsaj enkrat mesečno pregledati.

20. člen

Podstrešja stanovanjskih hiš morajo biti čista in se tam ne smejo odlagati gorgljivi predmeti.

21. člen

Hodniki, veže, stopnišča, kleti in skupna stranišča se morajo vzdrževati v čistem stanju. Kdo je dolžan čistiti te prostore, po kakšnem vrstnem redu in v katerem času, določi hišni svet oz. lastnik hiše. Isto tako mora hišni svet oz. lastnik hiše določiti kraj in čas iztepanje preprog in kunj ter čas pometanja odprtih balkonov, hodnikov in stopnišč.

22. člen

Skupna pralnica se mora vzdrževati v rabnem in čistem stanju. Vrstni red pranja določi hišni svet oz. lastnik hiše. Po izvršenem pranju mora vsak, ki je pralnico uporabljal, vse pralne naprave dobro očistiti in spraviti posode tako, da se ne kvarijo. Pod praznim pralnim kotlom je prepovedano kuriti.

23. člen

Vsaka hiša, ki je v stanovanjski skupnosti, mora imeti popis inventarja, to je predmetov, ki spadajo k hiši in so v skupni uporabi, odnosno se rabijo v skupne namene. Vsi ti predmeti morajo biti tudi ocenjeni. Popis inventarja hrani hišni svet.

24. člen

Predsednik hišnega sveta oz. lastnik hiše mora hraniti seznam vseh stanovalcev hiše; seznam mora obsegati: priimek in ime, poklic in označbo, ali je oseba najemnik, podnajemnik ali družinski član ter lego stanovanja po nadstropjih ali številkah.

25. člen

V vsaki hiši, v kateri je več kot 6 družinskih stanovanj, mora biti nameščen hišnik ali druga plačana oseba, ki skrbi za red in snago skupnih prostorov ter opravlja druga dodeljena opravila.

Hišnika namešča hišni svet, kateremu je hišnik odgovoren za svoje delo.

IV. PRAVICE IN DOLŽNOSTI UŽIVALCEV STANOVANJ

26. člen

Najemnik oziroma podnajemnik pridobi s stanovanjsko oziroma podnajemniško pogodbo pravico do uživanja stanovanj odnosno dela stanovanja in poslovnega prostora v skladu s predpisi uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš, uredbe o razdeljevanju in odpovedi stanovanj in v skladu s predpisi tega odloka.

27. člen

Najemnina se mora plačati najkasneje do 5. dneva vsakega meseca vnaprej. V primeru zamude se plačujejo 12% obresti v sklad za vzdrževanje hiš. Stroški za uporabo skupnih naprav (voda, parna kurjava, dvigalo in podobno in drugi prispevki, ki gredo v uživalčev breme, se plačajo posebej. Razdelitev teh stroškov na posameznike izvrši hišni svet oziroma lastnik hiše, upoštevajoč število stanovalcev, porabo sredstev in značaj prostorov.

28. člen

Uživalec mora uporabljati stanovanje oz. poslovni prostor pazljivo in ga varovati pred poškodbami. Stanovanjske prostore sme uporabljati samo v stanovanjske namene.

29. člen

Vzdrževanja notranjosti stanovanja oz. poslovnega prostora bremeni najemnika, ki mora na lastne stroške izvršiti naslednje:

1. pobeliti stanovanja oz. poslovne prostore, kakor hitro se za to pokaže potreba, ki jo ob sporu ugotavlja sanitarna inšpekcija; kuhinjo je treba pobeliti vsaj vsako tretje leto;

2. redno čiščenje štedilnika po dimnikarju, peči pa po potrebi zlasti pred pričetkom ogrevanja v jeseni;

3. uničiti mrčes in golazen;

4. oskrbeti takoj po okvari mala popravila, zlasti popravila električnih stikal in varovalk, vodovodnih tesnil v pipah, pip, poškodovanih ključev in ključavnic, zvonca na vratih, razbitih pečnic ob pečeh in štedilnikih, plovk in tesnil v rezervoarjih, stranišč z vodovodnim izpiranjem, razbitih stekel in podobno;

5. razkuževati stranišča brez vodnega izpiranja s primernimi desinfekcijskimi sredstvi.

Uživalec je odgovoren za škodo, ki bi nastala zaradi zanemarjanja njegovih dolžnosti.

30. člen

Prezidave sme izvršiti uživalec po poprejšnjem pristanku hišnega sveta in stanovanjske uprave oz. lastnika hiše, in sicer v skladu s gradbenimi predpisi. Ob izselitvi mora pustiti prostore brez odškodnine v nespremenjenem stanju, razen če določa sklenjeni pismeni dogovor med uživalcem in najemodajalcem drugače.

31. člen

Uživalec mora hišnemu svetu oz. lastniku hiše izven stanovanjske skupnosti takoj naznaniti vse poškodbe in pomanjkljivosti, ki jih mora dati popraviti najemodajalec, sicer odgovarja za večjo nastalo škodo.

Če najemodajalec ne oskrbi pravočasno popravil, ki gredo v njegovo breme, sme najemnik z dovoljenjem sveta za stanovanjske zadeve oskrbeti popravila na stroške najemodajalca ter potrebne izdatke odbiti od najemnine.

32. člen

Uživalec mora paziti na red in čistočo najetih in skupnih prostorov in se v teh prostorih vesti tako, da ne moti mirnega sožitja, življenja stanovalcev in bližnje okolice.

Prepovedano je:

1. vesti se v stanovanju oz. v hiši ali zunaj nje tako, da to moti, vznemirja stanovalce in bližnjo okolico, zlasti s kričanjem, razgrajanjem ali nedostojnim vedenjem bodisi podnevi, predvsem pa v nočnem času med 22. in 6. uro;

2. sekati drva ali drobiti premog v prostorih, ki niso za to določeni;

3. v nočnem času igrati na zvočnih instrumentih, peti, plesati in podobno, kar moti ostale stanovalce pri nočnem počitku;

4. uporabljati strojne naprave, ki ropočejo: šivalne in druge stroje, ki so za domačo potrebo, je treba pri uporabi primerno podložiti, da se ropot zmanjša;

5. igrati na dvorišču ali v bližini hiše nogomet ali druge podobne igre, ki bi utegnile ogroziti telesno varnost stanovalcev ali napraviti škodo na poslopju;

6. pljuvati po tleh ali drugače ponesnažiti poslopje;

7. zamazati ali poškodovati poslopje s pisanjem ali pritrjevanjem plakatov, raznih obvestil in naznanil v vežah, stopniščih in hodnikih oziroma na mestih, ki niso za to določena;

8. zastavljati veže, hodnike, stopnišča ali dvorišča s kakršnikoli predmeti in vozili, razen na mestih, ki so za to določena;

9. pometati izven stanovanja, iztepatvati in iztresavati predmete z oken na pročelje ali odlagati pepel in druge odpadke na mestih, ki niso za to določeni oz. v času, ki ni primeren, ali izven časa, ki je za to določen po hišnem svetu oz. lastniku hiše;

10. pri dovozu kuriva ali drugega materiala ali ob selitvi pustiti neočiščen pločnik, dvorišče ali druge skupne prostore v hiši;

11. prati in sušiti perilo v stanovanju, če je za to na razpolago pralnica ali drug primeren prostor odnosno prostor za sušenje perila;

12. prekomerno močiti tla in umivati parkete;

13. nepravilno trošenje vode in električnega toka glede na zmogljivost instalacije;

14. uporaba lahko vnetljivih tekočin (petrolej, bencin, karbid in slično) in druge snovi za netenje ognja ali drugo uporabo v bližini odprtega ognja;

15. metati odpadke ali druge predmete v stranišča ali vodovodne školjke ali odtočne cevi;

16. vlivati odpadne vode v žlebove, na cesto ali na dvorišča;

17. puščati vežna in vrtna vrata odklenjena poleti od 21. do 5. ure, pozimi pa od 20. do 6. ure;

18. postavljati na okna nezavarovano posodo za cvetlice ali druge predmete, zalivati cvetlice tako, da odteka voda po fasadi;

19. rediti živali oz. imeti mačke ali večje število ptičev brez privolitve hišnega sveta oz. lastnika hiše;

20. storiti kakršnokoli dejanje, ki bi utegnilo povzročiti škodo v najetih prostorih na poslopju ali na pripadajočem zemljišču.

33. člen

Uživalec je dolžan javiti dan izselitve hišnemu svetu oz. lastniku hiše, če je izven stanovanjske skupnosti, najmanj 3 dni pred izpraznitvijo stanovanja odnosno poslovnega prostora.

V. KAZENSKÉ IN KONČNE DOLOČBE

34. člen

Prekršek stori in se kaznuje z denarno kaznijo do 3.000 din:

1. Predsednik hišnega sveta in zasebni lastnik stanovanjske hiše, ki ni vključena v stanovanjsko skupnost, če sklene stanovanjsko pogodbo z najemnikom, ki mu ni bilo dodeljeno stanovanje v hiši od strani stanovanjske uprave (5. člen).

2. Predsednik hišnega sveta odnosno zasebni lastnik stanovanjske hiše, ki ni vključena v stanovanjsko skupnost, če ne registrira sklenjene stanovanjske pogodbe v predpisanem roku pri stanovanjski upravi (6. člen).

3. Uživalec stanovanja, ki kljub večkratnemu opominu od strani hišnega sveta odnosno zasebnega lastnika hiše, ki ni vključena v stanovanjsko skupnost, ne opravi del ali ne odpravi pomanjkljivosti v stanovanju (29. člen).

4. Uživalec stanovanja, ki kljub večkratnemu opominu od strani hišnega sveta ali zasebnega lastnika stanovanjske hiše, ki ni vključena v stanovanjsko skupnost, dela proti prepovedim, naštetih v točkah od 1. do 20. člena 32. tega odloka.

5. Zasebni lastnik hiše, ki ni vključena v stanovanjsko skupnost, ki zanemarja vzdrževanje stanovanjske hiše z namenom, da bi prisilil stanovalca zapustiti stanovanje.

6. Predsednik hišnega sveta ali zasebni lastnik stanovanjske hiše, ki ni vključena v stanovanjsko skupnost, če v roku od 8 dni ne naznani stanovanjski upravi izpraznitev stanovanja ali ne naznani, da se stranka, ki ji je bilo dodeljeno stanovanje, ni vselila v 15

dneh od pravnomočnosti dodelitvene odločbe ali v roku od 3 dni ne naznani samovoljno vselitev.

35. člen

Navodila za izvajanje tega odloka predpiše po potrebi svet za stanovanjske zadeve.

36. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem vestniku okraja Celje.

Občinski ljudski odbor Slov. Konjice,
v Slov. Konjicah, dne 14. nov. 1956.

Štev.: 01/1-1807/4-56

Predsednik:
Mlinarič Leon

17.

Po 2. členu zakona o pristojnostih občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Uradni list LRS, št. 26/55), 2. odstavku 3. člena zakona o babiški službi in porodniški pomoči izven zdravstvenih zavodov (Uradni list LRS, št. 26/54) po predlogu zdravstvenih domov in zdravstvenih postaj je Svet za zdravstvo občinskega ljudskega odbora Slov. Konjice po pooblastilih 2. točke 53. člena statuta občine Slov. Konjice na seji dne 27. 8. 1956 sprejel

ODREDBO

o okoliših babiške službe na območju občine Slov. Konjice.

I.

Okoliši babic obsegajo naslednja naselja:

1. okoliš: Blato, Prevrat, Slov. Konjice, Zg. Pristava, Bezina, Brdo, Gabrovnik, Strtenik, Breg pri Konjicah, Konjiška vas, Nova vas pri Konjicah, Prežigal, Sp. Pristava, Perovec, Bukovlje pri Stranica, Polena, Preloge pri Konjicah, Zeče, Kamna gora, Sojek, St. Slemene, Novo Tepanje, Sp. Grušovje, Stranice, Dobrava pri Konjicah, Gabrovlje, Sp. Preloge, Škalce, Dobrnež, Tepanje, Tepanjski vrh, Vešenik, Škedenj, Tolsti vrh, Križevce.

2. okoliš: Koble, Mali breg, Podob, Brezje pri Ločah, Ličenca, Kravjek, Loče pri Poljčanah, Mlače, Lipoglav (del), Ostrožno pri Ponikvi (del), Jernej pri Ločah, Kolačno, Petelinjek, Klokočovni, Kraberk, Suhadol, Penovje, Podpeč ob Dravinji, Zbelovo, Zbelovska gora, Selski vrh, Sp. Laže, Zg. Laže, Draža vas, Žiče.

3. okoliš: Brezen, Hudinja, Ljubnica, Paka (del), Sp. Dolič (del), Stenica, Vitanje.

4. okoliš: Boharina, Loška gora, Padeški vrh, Planina na Pohorju, Gračič, Radana vas, Resnik, Skomarje, Bezovje nad Zrečami, Črešnova, Gorenje pri Zrečah, Koroška vas, Nova Dobrava, Spodnje Zreče in Zgornje Zreče.

II.

Babice namešča za 1., 2. in 3. okoliš upravni odbor ZD Slov. Konjice, za 4. okoliš pa upravni odbor ZP Zreče. Vsaka babica sme vršiti babiške posle le na področju svojega okoliša razen v nujnih primerih ali v času nadomeščanja.

III.

Ta odredba stopi v veljavo z objavo v Uradnem vestniku okraja Celje.

Št.: 06/1-3283/2-56

Občinski ljudski odbor Slov. Konjice,
v Slov. Konjicah, dne 12. 11. 1956.

Predsednik sveta za zdravstvo:
Kranjc Franc

18.

Po 2. členu zakona o pristojnostih občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Uradni list LRS, št. 26/55), 3. člena zakona o zdravstvenih postajah (Uradni list LRS, št. 21-93-1956) je Svet za zdravstvo občinskega ljudskega odbora Slov. Konjice na predlog Zdravstvenega doma Slov. Konjice na seji dne 27. 8. 1956 sprejel

ODREDBO

o okoliših Zdravstvenega doma in Zdravstvene postaje na območju občine Slov. Konjice.

I.

Okoliš Zdravstvenega doma Slov. Konjice obsega celotno območje občine Slov. Konjice, razen naselij, katere so navedene pod II. za območje Zdravstvene postaje Zreče.

II.

Okoliš Zdravstvene postaje Zreče obsega naselja: Boharina, Bezovje nad Zrečami, Črešnova, Gračič, Gorenje pri Zrečah, Koroška vas, Loška gora, Padeški vrh, Planina na Pohorju, Radana vas, Zreče, Nova Dobrava, Spodnje Zreče in Zgornje Zreče.

III.

Zdravstveni dom Slov. Konjice vrši kurativno službo samo v svojem okolišu, preventivno zdravstveno službo pa vrši na celotnem območju občine Slov. Konjice.

IV.

Zdravstvena postaja Zreče vrši samo v svojem okolišu vso kurativno zdravstveno službo in deloma preventivno zdravstveno službo, ki obsega posvetovalnico za otroke, posvetovalnico za matere in noseče žene ter babiško službo.

V.

Ta odredba stopi v veljavo od dneva objave v Uradnem vestniku okraja Celje.

Občinski ljudski odbor Slov. Konjice,
v Slov. Konjicah, dne 12. 11. 1956.

Stev.: 06/1-3283/3-56

Predsednik sveta za zdravstvo:
Krajnc Franc

19.

Pri primerjavi z izvirnikom se je ugotovilo, da je v besedilu odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o stanovanjski skupnosti, stanovanjskih pogodbah ter o najemninah občine Slov. Konjice, ki je bil sprejet na seji dne 22. 9. 1956, zašla napaka v besedilo 19. člena točke I. Zaradi tega objavljamo

POPRAVEK

odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o stanovanjskih skupnostih, stanovanjskih pogodbah ter o najemninah občine Slov. Konjice.

1. točka 19. člena odloka se pravilno glasi:

Na cono A, ki obsega Slov. Konjice, Zreče, Vitanje, Loče in Novo Dobravo.

Občinski ljudski odbor Slov. Konjice,
v Slov. Konjicah, dne 13. 11. 1956.

Stev.: 01/1-1808/2-56

Iz pisarne Urada tajnika
ObLO Slov. Konjice

20.

Na podlagi 59. člena uredbe o trgovanju ter o trgovskih podjetjih in trgovinah (Ur. l. FLRJ št. 37/55), 48. člena uredbe o gostinskih podjetjih in gostiščih (Ur. l. FLRJ št. 6/54), 25. člena uredbe o obrtnih delavnicah in obrtnih podjetjih (Ur. l. FLRJ št. 5/54), 3. člena zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o prekrških (Ur. l. FLR št. 58/55), v zvezi z določili 2. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Ur. l. FLRJ št. 34/55) je Svet za gospodarstvo občinskega ljudskega odbora Smarje pri Jelšah na svoji seji dne 24. septembra 1956 sprejel

ODREDBO

o poslovalnem času trgovskih, obrtnih in gostinskih obratov na območju občinskega ljudskega odbora Smarje pri Jelšah.

A. Splošne določbe

1. člen

Trgovine in obrtne delavnice morajo biti odprte v času, ki ga določa ta odredba, gostišča pa morajo in smejo biti odprta samo v določenem času.

Gostišča lahko zaprosijo za podaljšanje poslovalnega časa ob raznih posebnih prilikah. Dovoljenje izda odsek za gospodarstvo, za kar se plača predpisana taksa.

2. člen

Za poletni čas se šteje: čas od 1. aprila do 30. septembra, za zimski pa čas od 1. oktobra do 31. marca.

B. Poslovalni čas ob delavnikih

1. Za trgovine

3. člen

Trgovine morajo biti odprte vsak delavnik razen sobote, v poletnem času od 7.—12. ure in od 15.30 do 18. ure, v zimskem času od 8.—12. ure in od 15.—18. ure. V soboto morajo biti trgovine odprte samo do 12. ure.

2. Za obrtne delavnice

4. člen

Obrtne delavnice, ki poslujejo s strankami, morajo biti odprte:

a) Mesnice:

V poletnem času od 6.—11. ure in od 17.—19. ure, v zimskem času od 7.—12. ure in od 16.—18. ure. V nedeljo v poletnem času od 6.—9. ure in v zimskem času od 7.—10. ure.

Dovažanje mesa in druga pripravljalna dela se smejo opravljati od 5. ure zjutraj, vendar mora biti lokal za stranke tedaj zaprt.

b) Pekarne:

V poletnem času od 6.—12. in od 17.—18. ure, v zimskem času od 6.—12. ure in od 16.—17. ure. V nedeljo v poletnem in zimskem času od 8.—10. ure.

c) Brivnice:

Ob navadnih dnevih od 7.—12. ure in od 15.—18. ure, v soboto in v dnevih pred prazniki pa od 7.—12. ure in od 15.—19. ure, v nedeljo od 8.—10. ure. Ob ponedeljkih popoldne so lahko brivnice zaprte.

č) Ostale obrtne delavnice:

V poletnem času od 6.—14. ure, v zimskem času pa od 7.—15. ure.

3. Za gostišča

5. člen

Gostilne morajo biti odprte od 6.—22. ure, ob sobotah in nedeljah pa od 6.—23. ure.

Ob času, predpisanim za zapiranje gostinskih obratov, se morajo zapreti vsi dohodi v prostore, ki so določeni za vstop gostov. Pol ure pred časom, določenim za zapiranje se ne sme postreči niti z jedjo niti s pijačo.

6. člen

V noči od 31. decembra na 1. januar, od 30. aprila na 1. maj, od 3. na 4. julij, od 21. na 22. julij, od 7. na 8. avgust in od 28. na 29. november smejo biti gostilne odprte celo noč brez posebnega dovoljenja.

4. Drugi obrati

7. člen

Trafike in prodajalne časopisov morajo biti odprte ob delavnikih v poletnem času od 7.—12. ure in od 15.30—18. ure, v zimskem času od 8.—12. ure in od 15.—18. ure. V nedeljo v poletnem in zimskem času od 9.—10. ure.

C. Posebne določbe

8. člen

Posameznim obratom in za posamezne dni sme odsek za gospodarstvo o izkazani stvarni potrebi in na prošnjo določiti za posamezne obratovalnice tudi drugačen obratovalni čas.

C. Kazenske določbe

9. člen

Za kršitve člena 3. in 7. te odredbe se storilci kaznujejo po ustreznih določilih uredbe o trgovanju 37/55);

za kršitve člena 4. po ustreznih določilih uredbe o obrtnih delavnicah in obrtnih podjetjih (Ur. l. FLRJ št. 5/54);

za kršitve člena 5. po ustreznih določilih uredbe o gostinskih podjetjih in gostiščih (Ur. l. FLRJ št. 6/54).

Kot prekršek po tem odloku se štejejo in kaznujejo z denarno kaznijo do 3.000 dinarjev:

a) odgovorne osebe gostinskih organizacij in zasebni gostilničarji, če poslujejo brez dovoljenja preko določenega poslovnega časa;

b) odgovorne osebe obrtnih organizacij in zasebni obrtniki, če poslujejo brez dovoljenja izven določenega poslovnega časa.

D. Končne določbe

10. člen

Ta uredba velja od dneva objave v Uradnem vestniku okrajnega ljudskega odbora Celje.

Štev.: 05/1-1547/1-56

Občinski ljudski odbor Šmarje pri Jelšah,
v Šmarju pri Jelšah, dne 30. septembra 1956.

Šef odseka za gospodarstvo.
Kidrič Ivan

21.

Na podlagi 15. in 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, št. 19-88/52), 24. člena statuta občine Šoštanj ter 59. člena uredbe o trgovanju ter o trgovskih podjetjih in trgovinah (Uradni list FLRJ, št. 37-430/55), 25. člena uredbe o obrtnih delavnicah in obrtnih podjetjih (Uradni list FLRJ, št. 5-48/54), 48. člena uredbe o gostinskih podjetjih in gostiščih (Uradni list FLRJ, št. 6-63/54) je Svet za gospodarstvo ObLO Šoštanj na svoji seji dne 25. 7. 1956 sprejel naslednjo

ODREDBO

o poslovnem času v trgovskih, obrtnih in gostinskih poslovalnicah ter zasebnih gostiščih v občini Šoštanj.

A. Splošne določbe

1. člen

Poslovni čas v trgovskih, obrtnih in gostinskih poslovalnicah določajo delovni kolektivi sami oziroma zasebni lastniki delavnic in zasebnih gostišč.

Ta odredba določa le:

1. Najkrajši poslovni čas, v katerem morajo biti odprte trgovske, obrtne in gostinske poslovalnice ter zasebna gostišča.

2. Najdaljši poslovni čas, do katerega smejo biti odprte posamezne gostinske poslovalnice in zasebna gostišča.

Gostinske poslovalnice in zasebna gostišča lahko na posamezne primere zaprosijo za podaljšanje poslovnega časa. Dovoljenje izdaja po poprej plačani predpisani taksi oddelek za gospodarstvo.

2. člen

Za poletni čas se po tej odredbi šteje čas od 1. aprila do 30. septembra, za zimski čas pa čas od 1. oktobra do 31. marca.

B. Poslovni čas ob delavnikih

I. Trgovske poslovalnice

3. člen

Trgovske poslovalnice in trgovine, za katere v tej odredbi ni določeno kaj drugega, morajo biti v poletnem času odprte vsak dan od 7. do 12. ure in od 16. do 18. ure, razen ob sobotah, ko morajo biti odprte nepretrgoma od 7. do 12. ure.

Prodajalne mleka in mlečnih izdelkov morajo biti odprte v zimskem času od 8. do 12. ure in od 14. do 17. ure, v poletnem času pa od 7. do 11. ure in od 15. do 18. ure.

Prodajalne tobačnih izdelkov morajo biti odprte v zimskem času od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure, v poletnem času pa od 7. do 12. ure in od 14. do 18. ure.

Na območju mest Šoštanj in Velenje morajo biti trgovske poslovalnice in trgovine v poletnem času popoldne odprte od 14. do 16. ure. Na območju mest Šoštanj in Velenje smejo trgovine z živili uvesti nepretrgano poslovanje v dveh izmenah od 6. do 22. ure.

4. člen

Za prodajalne blaga na sejnih in tržnih prostorih veljajo predpisi sejmskega in tržnega reda.

II. Obrtne delavnice

5. člen

1. Obrtne poslovalnice, ki poslujejo neposredno z naročniki, morajo biti odprte kot trgovske poslovalnice, razen brivnice, ki morajo biti v zimskem času odprte od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure, v poletnem času pa od 7,30 do 12. ure in od 14. do 18,30 ure, ob sobotah in pred priznanimi prazniki pa ne glede na letni čas od 7. do 12. ure in od 14. do 19. ure.

2. Prodajalne svežega in suhega mesa ter mesnih izdelkov morajo biti odprte v poletnem času od 6. do 11. ure in od 17. do 19. ure, v zimskem času pa od 7. do 12. ure in od 15. do 17. ure. Ob sobotah so te poslovalnice odprte ne glede na letni čas od 5. do 12. ure in od 15. do 17. ure.

3. Prodajalne kruha morajo biti odprte ne glede na letni čas od 5. do 11. ure in od 14. do 17. ure.

4. Prodajalne slaščičarskih izdelkov morajo biti odprte ne glede na letni čas od 8. do 12. ure in od 14. do 20. ure.

Ob ponedeljkih so lahko brivnice in frizerski saloni, fotografski ateljeji in slaščičarne zaprte.

Fotografske poslovalnice morajo biti odprte v poletnem času od 7. do 12. ure in od 16. do 19. ure, v zimskem času pa od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure.

III. Gostinske poslovalnice**6. člen**

Gostinske poslovalnice in zasebna gostišča so odprta:

1. Obrati, ki oddajajo sobe in prenočišča, časovno neomejeno.

2. Kavarne od 6. do 24. ure.

3. Za restavracije in gostilne ter zasebna gostišča se določi najdaljši obratovalni čas od 6. do 23. ure, najkrajši obratovalni čas pa od 7. do 21. ure. Ob sobotah, nedeljah in priznanih praznikih se sme poslovni čas podaljšati za 1 uro.

Za dneve pred priznanimi prazniki ter ob posebnih množičnih prireditvah in podobno določi čas oddelek za gospodarstvo ObLO Šoštanj, vendar le na posebno prošnjo, ki mora biti oddelku za gospodarstvo predložena najmanj 5 dni prej.

7. člen

Gostinsko podjetje »Jezero«, Velenje, s svojimi obrati Kolodvorska restavracija Velenje, Gostišče »Na vogalu«, Velenje, Gostišče »Pri lipi«, Pesje, Gostilna »Pri stari pošti«, Šoštanj, Gostilna »Pri mostu«, Šoštanj, smejo biti ne glede na določbo 6. člena odprte do 24. ure Gostišče »Pri kolodvoru«, Smartno ob Paki, pa do 23,30 ure.

Poslovni čas ob nedeljah in praznikih**8. člen**

Ob nedeljah in priznanih praznikih morajo biti vse trgovinske in obrtne poslovalnice zaprte, razen naslednjih:

1. Brivski in frizerski saloni, ki morajo biti odprti od 7. do 11. ure; ob državnih praznikih morajo biti brivski in frizerski saloni zaprti.

2. Slaščičarne, ki morajo biti odprte v istem času kot ob delavnikih.

3. Fotografski ateljeji, ki morajo biti odprti od 7. do 12. ure.

9. člen

Gostinske poslovalnice morajo nehati streči gostom najpozneje četrte ure pred zapiralnim časom, poslovne prostore pa morajo izprazniti in zapreti najpozneje pol ure po zapiralnem času.

Končne določbe**10. člen**

Z uveljavljanjem te uredbe preneha za območje občine veljati odlok o poslovnem času v trgovskih, obrtnih in gostinskih poslovalnicah v okraju Šoštanj, objavljen v Uradnem listu LRS, št. 45-686/54.

11. člen

Ta uredba začne veljati z dnem objave v Uradnem vestniku OLO Celje.

Občinski ljudski odbor Šoštanj,
v Šoštanju, dne 26. 10. 1956.

Stev.: 03/1-4667/1-56

Predsednik sveta za gospodarstvo:
Anton Močilnik

22.

Občinski ljudski odbor Šoštanj je na svoji seji dne 23. 1. 1957 na podlagi 25. točke, 50. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, št. 19-88/52) ter v zvezi z 9. členom splošnega zakona o vodstvu šol (Uradni list FLRJ, št. 11-84/55) sprejel naslednji

SKLEP

o številu članov šolskih odborov pri šolah na območju občine Šoštanj in o številu članov šolskih odborov, ki jih imenuje občinski ljudski odbor, ter števila članov, ki jih volijo zbori volivcev, gospodarske organizacije in učiteljski zbori.

1.

Šolski odbori osnovnih šol Bele vode, Zavodnja, Ravne, Topolšica, Plešivec, Skale, Pesje, Paka, Sentilj in Cirkovce, štejejo po 7 članov.

V navedene šolske odbore izvolijo zbori volivcev po 4 člane, v Cirkovcah pa 5 članov, po enega člana izvoli učiteljski zbor, enega člana pa imenuje občinski ljudski odbor.

2.

Šolski odbor pri osnovni šoli Smartno ob Paki šteje 11 članov.

V ta odbor volijo zbori volivcev 6 članov, učiteljski zbor 2 člana, 2 člana pa imenuje občinski ljudski odbor.

Zbor volivcev v Smartnem ob Paki izvoli 4 člane, zbor volivcev v Gorenju pa 2 člana.

3.

Šolski odbori osnovnih šol v Šoštanju in Velenju ter nižjih gimnazij v Šoštanju in Velenju štejejo po 13 članov.

V te odbore volijo zbori volivcev po 7 članov, učiteljski zbor po 2 člana, 3 člane pa imenuje občinski ljudski odbor.

Zbor volivcev mesta Šoštanj izvoli 4 člane, zbor volivcev naselja Družmirje 2 člana, zbor volivcev naselja Lokovica pa 1 člana, in to za šolski odbor osnovne šole v Šoštanju.

4.

Šolska odbora vajeniških šol v Šoštanju in Velenju štejeta 9 članov.

V šolski odbor Vajeniške šole v Velenju izvoli delavski svet Rudnika lignita Velenje 3 člane, delavski svet Mehanične delavnice v Velenju 1 člana, osnovna organizacija LMS na tej šoli 1 člana, pododbor obrtne zbornice 1 člana, učiteljski zbor 1 člana, Občinski ljudski odbor Šoštanj pa imenuje enega člana šolskega odbora.

V šolski odbor Vajeniške šole v Šoštanju pa izvoli delavski svet Tovarne usnja Šoštanj 3 člane, delavski svet LIK 1 člana, pododbor obrtne zbornice Šoštanj 1 člana, osnovna organizacija LMS na tej šoli 1 člana, učiteljski zbor 1 člana, Občinski ljudski odbor Šoštanj pa imenuje 1 člana.

5.

Šolski odbori Kmetijsko gospodarskih šol v Šoštanju, Velenju in v Smartnem ob Paki štejejo po 7 članov.

V te odbore izvolijo upravni odbori pristojnih kmetijskih zadrug po 3 člane, mladinska organizacija 1, učiteljski zbor izvoli 1, po 1 člana na vsako šolo pa imenuje Občinski ljudski odbor Šoštanj.

6.

Član šolskega odbora pa je po samih določenih zakona tudi upravitelj odnosno ravnatelj šole.

7.

Predsednika šolskega odbora izvolijo člani šolskega odbora na svoji prvi seji.

8.

Ta sklep začne veljati takoj.

Občinski ljudski odbor Šoštanj,
v Šoštanju, dne 23. 1. 1957

Stev.: 01/1-606/1-57

Podpredsednik:
Frido Blagotinšek

23. ODLOK

Na podlagi 2. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, št. 18-88/52) v zvezi s 1. členom uredbe o pravici ljudskih odborov mest, mestnih občin s posebnimi pravicami in občin, da smejo razširiti namen določenih namenskih sredstev (Uradni list LLRJ, št. 43/53) je Občinski ljudski odbor Vransko na svoji seji dne 30. 9. 1956 sprejel

ODLOK o uporabi namenskih sredstev iz prodanih hiš SLP na območju občine Vransko.

1. člen

Sredstva, pridobljena s prodajo hiš splošnega ljudskega premoženja občine Vransko, se uporabijo za adaptacijo in vzdrževanje Zdravstvenega doma na Vranskem.

2. člen

Ta odlok stopi v veljavo z dnem objave v Uradnem vestniku okraja Celje.

Občinski ljudski odbor Vransko,
na Vranskem, dne 3. 10. 1956.

Štev.: 01/640/2-56

Predsednik:
Franc Pečovnik

24.

Na podlagi člena 24 točke 22. statuta občine Vransko, člena 1, 2 zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov (Uradni list FLRJ, št. 34/55) v zvezi 2. odstavka 69. člena uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš (Uradni list FLRJ, št. 29/54) je Občinski ljudski odbor Vransko na svoji seji dne 4. 11. 1956 izdal naslednjo

ODLOČBO

I.

Finančna sredstva Uprave stanovanjske skupnosti Vransko naložena na tekočih računih pri Komunalni banki Žalec, in sicer:

1. Amortizacijski sklad na tekočem računu 62-KB-3-6770-2.

2. Sklad za vzdrževanje hiš na tekočem računu 62-KB-3-6771-2

se združita

v enoten sklad pod imenom: Sklad za vzdrževanje hiš Uprave stanovanjske skupnosti občine Vransko.

II.

Ta odločba stopi v veljavo s 1. I. 1957 in se objavi v Uradnem vestniku okraja Celje.

Občinski ljudski odbor Vransko,
na Vranskem, dne 10. 11. 1956.

Štev.: 01/1-1168/1-56

Predsednik
Franc Pečovnik

25.

BESEDILO: Lekarna Žalec

Izbriše se: Dosedanji predsednik upravnega odbora VELDIN Jožef.

Vpiše se: BEGOVIČ Cilka, član upravnega odbora Lekarne Žalec.

Občinski ljudski odbor Žalec,
v Žalcu, dne 7. 11. 1956.

Štev.: 02/1-5468/1

Oddelek za splošne zadeve

POROČILO SVETA ZA KMETIJSTVO IN KMETIJSKO ZADRUŽNIŠTVO ZA SEJO OLO CELJE

Namen poročila, ki ga daje Svet za kmetijstvo in kmet. zadružištvo je, da prikaže okrajnemu ljudskemu odboru delo sveta v preteklem obdobju. S samim poročilom pa smo hoteli nadrobneje prikazati tudi obstoječo problematiko v kmetijstvu in kmetijskem zadružištvu ter na tej osnovi predlagati OLO, da sprejme smernice za bodoče delo v kmetijstvu in zadružištvu. To področje našega gospodarstva je najmanj sistematično obdelano, ker predstavlja kmetijstvo relativno zelo zaostalo panogo in je podvrženo najrazličnejšim objektivnim in subjektivnim težavam.

Že v začetku moramo poudariti dejstvo, da je v naših pogojih drobnolastniške proizvodnje vsaka akcija za krepitev socialističnih odnosov silno težka, da je vpliv stihije na napredne in socialistične akcije izredno močan in da je v takih okoliščinah reševanje nalog v kmetijstvu in zadružištvu toliko težje. Prav tega dejstva se je Svet za kmetijstvo in kmetijsko zadružištvo pri OLO Celje od vsega začetka dobro zavedal.

Preko organov družbenega in delavskega upravljanja v kmetijstvu in zadružištvu je svet skušal krečiti vlogo:

a) socialističnih kmetijskih gospodarstev, ki naj bi s sodobnimi metodami v gospodarjenju predstavljali vzorne obrate v kmetijstvu za privatni sektor;

b) kmetijskih zadružnih organizacij kot edine možne oblike za načrtno vključevanje privatnih proizvajalcev v združno gospodarjenje po sodobnih socialističnih načelih;

c) kmetijskih znanstvenih strokovnih ustanov, kot je Hmeljarski inštitut v Žalcu in Veterinarski zavod v Celju, ki naj na področju strokovnega usposabljanja kmetijskih in veterinarskih kadrov ter na področju raziskovalne in pospeševalne službe čimveč doprinese ta k izboljšanju kmetijske proizvodnje;

d) pri svojem delu se je svet oslanjal na postavke desetletnega perspektivnega načrta razvoja kmetijstva v celjskem okraju;

e) svet je nakazoval obče smernice za vlaganje investicijskih sredstev v kmetijstvo in zadružištvo;

f) ker predstavlja blagovni promet s kmetijskimi prehranbenimi proizvodi težak problem, je tudi tu svet dajal smernice glede predelovalnih obratov, skladišč, prometnih sredstev itd.;

g) svet je nakazoval pot zadružnim organizacijam, da bi lahko ob novo ustvarjenih pogojih preko povečane kmetijske proizvodnje, prometa in predelave kmetijskih pridelkov ustvarili odločen preokret v izmenjavi socialno-ekonomske strukture vasi v smislu razvoja socializma na vasi.

Svet za kmetijstvo in kmetijsko zadružištvo je imel doslej 7 sej. Kot ustanovljeni svet OLO je v skladu z obstoječimi predpisi najprej obravnaval pristojnost, delo in naloge sveta. Glede na zakonite predpise je svet predvsem obravnaval zadeve, ki izhajajo iz:

1. Splošnega zakona o lovu.

2. Splošnega zakona o ribolovu.

3. Temeljnega zakona o varstvu živine pred živalskimi kužnimi boleznimi.

4. Iz veterinarske poročevalske službe glede živalskih bolezni in varstvenih ukrepov v živinoreji.

5. Temeljnega zakona o varstvu rastlin pred boleznimi in škodljivci.

6. Pravilnika o kontroli nad veterinarskimi cepivi.

7. Pravilnika o živalskih potnih listih.

8. Odlokov, ki jih je za področje kmetijstva sprejel Okrajni ljudski odbor Celje ter o vseh drugih zadevah, ki spadajo v področje dela tega sveta, kot so: stanje na državnih posestvih kakor tudi zadružnih, sistem

plačevanja dela in proizvodnih planov, problematika živinorejske službe, osemenjevalne postaje, problematika veterinarskega zavoda in hmeljarskega inštituta, pavšalna skočnina, pašništvo, semenarstvo, zaščitna služba itd. Svet je organiziral okrajno konferenco vseh kmetijskih in veterinarskih strokovnjakov, na kateri je bila obravnavana organizacija kmetijske pospeševalne službe ter so bili sprejeti konkretni zaključki, katerih glavno načelo je, da se vsa pospeševalna in strokovna služba za privatni sektor opravlja preko združenih organizacij. Svet je predlagal svetom za kmetijstvo pri občinskih ljudskih odborih, da pritegnejo k delu za pospeševanje kmetijstva vse kmetijske in veterinarske strokovnjake, ne glede na to, kje oni delajo, oz. kje so zaposleni. Nekateri občinski ljudski odbori so tako službo že organizirali. Nadalje je svet razpravljaval o proračunu za kmetijstvo in dajal ljudskemu odboru konkretne predloge za uporabo proračunskih sredstev v okviru odobrenih kvot. Svet je razpravljaval o določeni razmejitvi pašniških in gozdnih površin na področju OLO Celje in v ta namen formiral posebno strokovno komisijo. Svet je dajal smernice za uporabo sklada za pospeševanje kmetijstva kakor tudi investicijskega sklada za kmetijstvo in veterinarskega sklada OLO Celje. Sklad za pospeševanje kmetijstva pri OLO Celje je znašal za leto 1956 30.000.000 dinarjev, veterinarski sklad po predračunih pa 8.800.000 dinarjev, investicijski sklad za kmetijstvo pa okrog 50.000.000 din.

Svet je razpravljaval tudi o predlogu, ki ga je podala okrajna združna zveza za formiranje združenih poslovnih zvez. Predlog okrajne združne zveze je svet sprejel ter predlagal okrajnemu ljudskemu odboru, da izda v smislu določil uredbe o spremembi uredbe o kmetijskih zadrukah privoljenje za ustanovitev naslednjih združenih poslovnih zvez:

- a) Gospodarske poslovne zveze v Celju in
- b) Kmetijsko-proizvajalne poslovne zveze v Žalcu, Smarju pri Jelšah in Mozirju.

Navedli smo le nekatere bistvene naloge, ki jih je reševal svet kot organ družbenega upravljanja na področju kmetijstva in združništva. V praksi se je pokazalo, da je področje dela sveta izredno široko in pestro in da ne bi bilo mogoče ob dosedanji organizaciji združništva in sedanji situaciji prenesti vse naloge na združne organizacije. Sodimo celo, da bo moral svet za kmetijstvo in združništvo v bodoče v večji meri posegati v reševanje najrazličnejših problemov v kmetijski proizvodnji, dajati še več predlogov in smernic gospodarskim organizacijam v kmetijstvu, zlasti pa temeljiteje pripravljati in predlagati probleme, ki so v pristojnosti okrajnega ljudskega odbora.

Kljub nekaterim pomanjkljivostim je, kakor je iz bežnega poročila razvidno, svet opravičil svoj obstoj.

DELO STROKOVNIH ORGANOV IN INŠPEKCIJ

Najvažnejša kmetijska strokovna institucija na področju našega okraja je nedvomno **Hmeljarski inštitut**. Ustanovljen je bil v letu 1952 na pobudo hmeljarjev zaradi živih potreb v hmeljarstvu, ki je gospodarsko najpomembnejša panoga kmetijstva v našem okraju. Kako važno vlogo je opravil inštitut v hmeljarski proizvodnji, se vidi že iz števil, če pogledamo ha pridelke hmelja po vojni. Prvih 5 let smo dosegali 550 do 824 kg suhega hmelja na ha. Po 1. 1952 je ha pridelok hmelja presegel evropsko povprečje; leta 1953 smo imeli 1168 kg, leta 1954 1206 kg in leta 1955 1213 kg suhega hmelja na ha. Računamo, da bo letošnji pridelok znašal 1220 kg suhega hmelja na ha. Te številke dokazujejo, da se je proizvodnja dvignila za preko 200 % napram prvim povojnim letom. Tudi kvaliteta hmelja se je znatno izboljšala, saj imamo letos hmelja I. in II. razreda 92 %, kar je v znatni meri zasluga inštituta zaradi dobro organizirane zaščitne službe.

Prvotne naloge inštituta so se vse bolj in bolj razširjale na ostale panoge kmetijstva. Tako je inštitut začel raziskovati tudi vprašanje poljedelstva, zlasti kakovost obdelovalne zemlje, vršil je analize zemlje in dajal nasvete za gnojenje. Svoje delo je izvrševal preko štirih oddelkov, in sicer: za hmeljarstvo, agroekologijo in poljedelstvo, za zaščito rastlin in za agrokemijo. Za poskuse v hmeljarstvu je imel na razpolago 6 ha lastnih zemljišč. Inštitut je pravno osnovala Okrajna združna zveza v Celju in je do letošnjega leta (poletja) posloval kot njen obrat. Ob organizacijskih spremembah v združni organizaciji v letošnjem letu pa je okrajna združna zveza prenesla inštitut na Kmetijsko proizvodno poslovno zvezo v Žalcu.

Z reorganizacijo kmetijske pospeševalne službe pri okrajni združni zvezi pa je inštitut prevzel obsežne nove naloge in se reorganiziral v finančno samostojen zavod. Inštitut opravlja danes naloge znanstveno-raziskovalnega značaja za hmeljarstvo in naloge kmetijske postaje za vse ostale kmetijske panoge v okraju. Naloge kmetijske pospeševalne službe, ki so jih dosedaj opravljali strokovnjaki pri OZZ, je prevzel inštitut.

Na kratko so njegove naloge naslednje:

1. Znanstveno raziskovanje problematike v hmeljarstvu.
2. Preverjanje izsledkov znanosti v ekoloških pogojih okraja Celje s ciljem, da se ugotovijo proizvodne zmogljivosti kmetijstva v okraju in ukrepi, s katerimi bi se te zmogljivosti najracionalneje izrabile.
3. Usmerjanje kmetijske proizvodnje v okraju in sodelovanje pri pospeševanju kmetijstva nasploh.

Naloga inštituta ni le raziskati problem, ampak tudi vpeljati ugotovljeno rešitev v proizvodni proces, da se učinek raziskovanja pokaže v povečanju proizvodnje. Zaradi tega mora biti inštitut tesno povezan s kmetijskimi zadrugami in socialističnimi kmetijskimi gospodarstvi. Razumljivo je, da se je zaradi obširnosti dela moral inštitut reorganizirati in kadrovsko okrepiti. Poleg že naštetih štirih oddelkov so ustanovljeni še štirje odseki: za živinorejo, za sadjarstvo in vinarstvo, za kmetijsko strojništvo in za kmetijsko ekonomiko. Po sistematizaciji se pričakuje, da bo v inštitutu zaposlenih 12 kmetijskih in 2 kemijska inženirja ter 9 kmetijskih in 2 kemijska tehnika. Problem pa je pomanjkanje delovnih prostorov in stanovanj. Inštitut so dosedaj financirale kmetijske zadruge hmeljarskega področja, od njih pa ga je prevzela Kmetijsko proizvodna poslovna zveza v Žalcu. Glede na nove naloge inštituta izven hmeljarstva in na področju vsega okraja, je nujno, da del potrebnih sredstev za vzdrževanje inštituta prevzame okrajni ljudski odbor. Del sredstev okrajnega sklada za pospeševanje kmetijstva bo v bodoče treba vsako leto nameniti za inštitut. Poudariti je treba, da je nujno potrebno v prihodnjem letu dokončno zgraditi in opremiti inštitut ter ga izpolniti s potrebnimi strokovnjaki. Nedvomno bo tako organiziran inštitut sposoben rešiti probleme strokovnega pospeševanja kmetijstva v okraju in povečanja kmetijske proizvodnje. Morda ima za sedanje naloge inštitut nepravilen naslov. Dejansko vrši za hmeljarstvo vse strokovne posle od znanstvene raziskave pa vse do strokovne operative preko kmetijskih zadrug in v sodelovanju s Kmetijsko proizvodno poslovno zvezo v Žalcu. Za hmeljarstvo je torej naslov inštituta upravičen. Glede na ostale panoge pa, ker preiskuje dane pogoje in uporablja znanstveno ugotovljena dognanja Kmetijskega inštituta Slovenije in jih operativno izvršuje, pa bi bil bolj upravičen naslov Kmetijska postaja.

Veterinarski zavod izpolnjuje svoje naloge v treh operativnih oddelkih: epizootiološkem oddelku, bolnišnici in osemenjevalnem centru.

Epizootiološki oddelek je organ okrajne epizootiološke službe. Odkriva, preprečuje in zatira vse kužne bolezni, ki se po zakonu zatirajo in ostale kužne bolezni. Bavi se s problemi parazitarnih in vzrejnih obolenj. Za zaščito človeškega zdravja pregleduje serijsko živila živalskega izvora.

Bolnišnica ima urejeno klinično, ambulantno in terensko službo. V njenem sklopu je klinični laboratorij za preiskave krvi, urina in blata ter ortopedska kovačnica. Strokovnjaki zavoda opravljajo vse težje kurativne posege, ki jih področni veterinarji ne morejo sami izvršiti — klinično, v bolnišnici in na terenu. Ambulantno in v bližnji okolici izvršujejo tudi ostalo kurativo. Ker je dobro opremljena, se pri svojem delu poslužuje najsodobnejših metod.

Osemenjevalni center krepi živalsko proizvodnjo z osemenjenjem, ki se je razširilo skoraj po vseh občinah v okraju. Na 45 osemnjevalnih postajah je bilo letos do 1. 10. 1956 osemnjenih 7959 živali ali 2051 živali več kot lansko leto v tem razdobju, odnosno skoraj ena tretjina vseh krav in telic na področju okraja, kar pomeni zelo velik napredek. Iz sredstev okrajnega kmetijskega sklada so bili nabavljeni 4 novi semenjaki tako, da znaša skupno število bikov-semenjakov v osemnjevalnem centru 15, od tega 3 pomurci, 3 simentalci in 9 sivorjavcev. Zavod osemenjuje sam v občinah Celje, Zalec, Sentjur, medtem ko pošilja v ostale (kraje) občine seme. Osemnjevna mreža je razširjena doseďaj v vseh občinah razen v Planini, Kozjem in Šmarju pri Jelšah. Osemenjevalni center oskrbuje še delno okraj Maribor in Trbovlje.

Osemenjevanje krav uspešno preprečuje spolne, kužne bolezni in jalovost. Zavodu je uspelo z množičnimi pregledi vseh plemenic, s stalno zdravstveno kontrolo vseh plemenjakov in z osemenjenjem odpraviti jalovost in jo zmanjšati na normalni odstotek.

Z namestitvijo terenskih veterinarjev po občinah prevzemajo le-ti kurativno službo na svojih področjih. Bolnišnica bo odslej izvrševala le težje kurativne posege klinično v bolnišnici in na terenu. Strokovnjaki zavoda se bodo na ta način laže posvetili problemom invazijskih bolezni, kužni malokrvnosti kopitarjev, tuberkulozi in drugim vzrejnimi boleznimi, ki močno zavirajo produktivnost naše živine. Osemenjevalni center bo v bodoče le produciral seme, medtem ko bodo občine same osemenjale po svojih osemnjevnicah. Za kontrolo semena si zavod obdrži osemenjevanje v občini Celje. Ker ima osemnjevni center medokrajni karakter, ker zgublja čisto veterinarsko-zdravstveni pomen in ker dobiva vedno bolj živinorejsko vsebino, se bo v prihodnjem letu izločil iz Veterinarskega zavoda kot samostojni zavod.

V letošnjem letu je bil zavod dograjen. Dostavljen je provizorij za osemnjevni center, dograjena sta dva posebna hleva za bike semenjake in adaptirani prostori za epizootiološki oddelek.

Kmetijska strokovna in pospeševalna služba za privatni sektor kmetijstva je bila doslej razen hmeljarstva koncentrirana pri okrajni zadrufni zvezi. Z že omenjeno reorganizacijo in z dopolnitvijo sedanje zadrufne organizacije z zadrufnimi poslovnimi zvezami, pa se ta služba prenaša delno na inštitut za hmeljarstvo, za operativno izvrševanje pa v vse večji meri na zadrufne poslovne zveze in kmetijske zadruge. Okrajna zadrufna zveza je do nedavnega imela 11 kmetijskih strokovnjakov. Razumljivo je, da kmetijski strokovnjaki pri okrajni zadrufni zvezi niso mogli uspešno opravljati službe zaradi preobširnosti terena in zaradi zelo pestre problematike v privatnem kmetijskem sektorju. Kot družbeno usmerjevalni organi za pospeševanje kmetijstva obstajajo pri okrajni zadrufni zvezi pospeševalni odbori, sestavljeni iz strokovnjakov in proizvajalcev-praktikov. Po smernicah teh organov so

praktične operativne posle preko kmetijskih zadrug opravljali strokovnjaki, nameščeni pri OZZ. Njihovo strokovno delo ni moglo biti dovolj konkretno in za vsakega kmetijskega proizvajalca dosegljivo ter se je največkrat lahko skrhilo od dajanje splošnih strokovnih smernic preko predavanj, tečajev, filmskih predstav itd. Z dopolnitvijo zadrufne organizacije z zadrufnimi poslovnimi zvezami bi se konkretne operativne naloge, ki jih bodo v sodelovanju z inštitutom nakažovali odbori za pospeševanje kmetijstva pri OZZ, prenesle na zadrufne poslovne zveze in kmetijske zadruge. Razumljiveje rečeno: Inštitut za hmeljarstvo bo nakažal neko konkretno nalogo, na primer, kakih ukrepov se je treba lotiti za povečanje krmske baze, jih preizkusil v različnih okoliših okraja in nato preko strokovnjakov v operativi (KZ, Poslovne zveze, Drž. pos.) organiziral njihovo uvajanje v prakso, pod pogojem, da so dani tudi ekonomski pogoji. Pristojni odbor, to je odbor za živinorejo pri okrajni zadrufni zvezi, bo moral spodbuditi preko poslovnih zvez in kmetijskih zadrug vse proizvajalce k organiziranemu delu za povečanje krmske osnove. Strokovni kader kmetijsko-proizvajalnih poslovnih zvez in kmetijskih zadrug pa bo moral to nalogo v strokovnem pogledu izvršiti. Zato je okrajna zadrufna zveza večino strokovnega kadra premestila na kmetijske proizvajalne poslovne zveze, prav tako pa si prizadeva za to, da bi vsaka kmetijska zadruga dobila za svoje potrebe stalnega kmetijskega strokovnjaka. Zadrufne poslovne zveze naj bi za operativno izvrševanje strokovnih nalog v kmetijstvu na terenu — dokler KZ nimajo zadosti lastnih kmet. strokovnjakov — uporabile vse tam delujoče kmetijske strokovnjake, ne glede na to, kje so zaposleni. Tako bi lahko ob sodelovanju Društva kmetijskih inženirjev in tehnikov ter veterinarjev vsi kmetijski strokovnjaki pomagali opravljati strokovne naloge preko strokovnih odborov pri zadrugah. Nadaljnji razvoj kmet. pospeševalne službe v operativi ne sme biti usmerjen v koncentracijo kmetijskih strokovnjakov pri poslovnih zvezah, ampak si je treba prizadevati, da zaposli vsaka zadruga kmet. inženirja ali tehnika. Isto velja tudi za socialistična kmetijska gospodarstva.

Taka bi bila v kratkih obrisih organizacija v kmetijski strokovni službi. Predlagamo okrajnemu ljudskemu odboru, da tako organizacijo kmetijske strokovne službe za okraj Celje sprejme ter potrdi ukrepe, ki jih predlagamo za delo strokovnih organov.

DELO KMETIJSKE IN VETERINARSKE INŠPEKCIJE OLO

Kmetijska inšpekcija pri okrajnem ljudskem odboru nadzoruje izpolnjevanje zveznih, republiških in okrajnih predpisov, ki so razvidni iz zveznega in republiškega zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov. To so v glavnem zakon o zaščiti rastlin, zakon o prometu s semensko robo, zakon o zapuščanih zemljiščih, uredbe o nadzorstvu nad umetnimi gnojili, predpisi o ocenjevanju živine itd. Okrajna kmetijska inšpekcija ne deluje samo kot inšpekcijski organ, temveč tudi istočasno kot svetovalni, za nekatere naloge pa celo kot operativni organ. Spričo vse večjih pojavov bolezni in škodljivcev, ki bistveno vplivajo vsako leto na kakovost in količino kmetijske proizvodnje, je kmetijska inšpekcija službi zatiranja škodljivcev in bolezni, predvsem ameriškega kaparja in kolodarskega hrošča, posvetila posebno pozornost. Ameriški kapar pa se je pred leti v našem okraju zelo močno razširil in pričel resno ogrožati nadaljnji obstoj sadjarstva. Kmetijska inšpekcija je strogo terjala zatiranje tega škodljivca z namenom, da se reši sadjarstvo nadaljnega propadanja. Uspeh dela ni izostal. Masovno odmiranje okuženih sadnih dreves se je ustavilo, okužbe pa so pričele padati. Da bi ti uspehi pri zatiranju

ameriškega kaparja ne bili zama, je kmetijska inšpekcija poostrila karantensko službo pri prevozu in izvozu sadja. Vse pošiljke sadja, korenčnic, gomoljčnic in sadik kmetijska inšpekcija pred prometom pregleda ter dovoljuje promet le s posebnim zdravstvenim potrdilom. Okužene pošiljke se v celoti pošljejo v cianizacijo ali pa se prepove vsak prevoz. Kmetijska inšpekcija je opravljala tudi kontrolo zatiranja koloradskega hrošča, krompirjeve plesni, škrlupa, monilije itd. Z uvedbo poročevalske službe je uspela kmetijska inšpekcija preprečiti okužbe novih karantenskih škodljivcev in bolezni, kot so: gobar, murvin prelec, krompirjev rak itd. Po poročilih so vse okužbe zatrite in je preprečeno nadaljnje širjenje. Zaščita rastlin si je tako utrla pot v naše kmetijstvo, kar dokazuje tudi vse večja poraba zaščitnih sredstev.

V vzgojo semenskega blaga vlaga družba precejšnja sredstva z namenom, da se kvaliteta in ha pridelki izboljšajo. Zaradi neodgovornega dela ljudi, ki se bavijo z manipulacijo semen, se često dogaja, da se semena sort pomešajo in s tem izgubijo svojo vrednost. Ni tudi redek primer, da se prodaja seme kot semensko blago po visokih cenah, ne ustreza pa predpisani kvaliteti. V takšnih primerih se zaupanje v semensko službo izgublja. Primer neodgovornosti so tudi sadne drevesnice, ki so ponekod okužene po ameriškem kaparju in se okužena drevesca kljub temu prodajajo.

Poseben primer je zemlja splošno ljudskega premoženja. V mnogih primerih upravljajo zemljo splošno ljudskega premoženja bivši lastniki, ki ne plačujejo za to nobenih dajatev, ali pa so zemljišča neobdelana in predstavljajo razen izgube na proizvodnji še zaročišče plevela in škodljivcev.

Delo kmetijske inšpekcije je kratkotrajno, vendar so uspehi na terenu že vidni. Bili pa bi še večji, če bi tudi vsi občinski ljudski odbori pri teh akcijah pomagali.

Veterinarska inšpekcija. Po zakonu o pristojnosti okrajnih in občinskih ljudskih odborov je vsa živinorejska služba prešla v pristojnosti občinskih ljudskih odborov. V pristojnosti okrajnega ljudskega odbora je ostala samo še dejavnost inšpekcijskega značaja nad delom občinskih in terenskih veterinarjev. Število veterinarskega kadra na območju celjskega okraja je zadovoljivo. Skupno je 24 veterinarjev, 4 veterinarski tehniki-osemenjevalci, 4 vet. bolničarji, 2 laboranta in 7 konjačev. Občinski ljudski odbor Planina pri Sevnici še nima svojega občinskega veterinarja. Potreben bi bil še en veterinar v Podčetrtku in še eden pri Občinskem ljudskem odboru v Šentjurju, kjer sedanji veterinar glede na številčno stanje živine in bolj intenzivno živinorejo ne zadostuje. Dejavnost veterinarjev bi bila podvojena, če bi imeli ti motorna prevozna sredstva. Še vedno je 7 veterinarjev, ki svojo naporno službo opravljajo peš in s kolesom.

V organizacijskem pogledu je treba omeniti dve novi veterinarski postaji kot finančno samostojna zavoda v Slov. Konjicah in v Vojniku, ki sta jih ustanovila Občinska ljudska odbora Slov. Konjice in Vojnik in ki predstavljata bistveno reorganizacijo službe v smislu njene socializacije organskih bolezni (kudativa) vezano na kmetijsko zadrugo in hkrati začasno urejen tudi delovni odnos tako, da veterinarji ne nastopajo več kot zasebniki v privatni praksi.

Pri preprečevanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni je treba predvsem omeniti vedno več primerov kužne malokrvnosti konj posebno na območju občine Zalec in Celje, ki jo je zaradi neozdravljivosti težko zatirati. Proti njej se borimo z obveznim klanjem in plačevanjem odškodnine prizadetim lastnikom in z veterinarsko-varstvenimi merami, ki se pa niso pokazale dovolj učinkovite zaradi samostojnosti nastopanja

oz. razširjanja bolezni. Letos je zbolelo in bilo zaklanih 19 konj. Delno je izvor bolezni iskati pri nakupljenih konjih iz sosednje republike Hrvatske.

Pri ostalih kužnih boleznih je treba omeniti, da je svinjska in kokošja kuga praktično zatrita, šumeči in vranični prisad pa se pojavlja v posameznih primerih. Preprečujemo in zatiramo jih s krožnim zaščitnim cepljenjem brezplačno za lastnike živali. Svinjska rdečica se pojavlja v majhnem procentu pri svinjah, ki jih rejci ne dajo zaščitno cepiti. Letos je bilo cepljenih 85 % vseh prašičev.

Proti goveji tuberkulozi se borimo letos ponovno z razpoznavnim cepljenjem vseh nad 4 mesece starih govedi. Letošnji rezultati kažejo, da je procent tuberkuloze v primerjavi s prvim cepljenjem padel od 3 % na 1,8%. Menimo, da bo goveja tuberkuloza v bližnjih letih znižana na minimum. Že letos je bilo izplačane odškodnine 1,037.000 din sredstev iz okrajnega veterinarskega sklada.

Zelo uspešna je bila borba proti plodnostnim motnjam in kužnim spolnim boleznim, tako da spolne bolezni pri bikih in kravah ne pomenijo več ovire v živalski proizvodnji. To stanje je bilo doseženo z vedno večjim osemenjevanjem in z redno trimesečno zdravstveno kontrolo vseh plemenjakov.

Osemenjevalni center pri Veterinarskem zavodu v Celju se je razvil v zelo važno živinorejsko ustanovo. Ker skočnina v višini din 500, ki jo plača živinorejec za eno žival, ne krije stroškov osemenjevanja, se ta razlika krije oz. subvencionira iz sredstev okrajnega kmetijsko-veterinarskega sklada. V ta namen je letos določenih 5,200.000 din.

Pri čebelah je bila v Gornji Savinjski dolini ugotovljena pršičavost, ki je ena najbolj nevarnih čebelnih bolezni in ogroža približno 1000 panjev čebel.

Metljavost je razširjena pri goveji živini po vsem območju okraja. Povzročja precejšnjo gospodarsko škodo naši živinorejci v zmanjšani telesni teži, zmanjšani mlečnosti, jalovosti in predčasni zasilni težki ter poginih. Škodo ocenjujemo na približno 90,000.000 din. Najbolj prizadeti so okraji z mokrimi in močvirnatimi površinami. Z zatiranjem metljavosti, ki smo z njim začeli lani, letos nadaljujemo. S pregledovanjem blata odkrivamo bolne živali in jih zdravimo. Za nabavo zdravil je bilo iz okrajnega sklada porabljenih 1,600.000 din. Cena zdravil se regresira v višini dveh tretjin pri masovnih pregledih in zdravljenju. Samo zdravljenje pa ni zadostno, zato bi bilo potrebno hkrati začeti z izboljšanjem krmnih površin, predvsem pa z osušenjem.

Za letošnjo investicijsko dejavnost v veterinarski službi je bila določena v okrajnem kmetijsko-veterinarskem skladu vsota 11,758.000 dinarjev in je bila porabljena.

STANJE KMETIJSKE PROIZVODNJE NA DRŽAVNIH IN ZADRUŽNIH POSESTVIH

(Socialistični sektor kmetijstva)

V okraju je 22 kmetijskih gospodarstev državnega in zadrugnega sektorja, ki so organizirana kot podjetja, 3 kmetijska gospodarstva so v sestavu finančno samostojnih zavodov, 18 pa je ekonomij kot odsekov kmetijskih zadrug. Mimo tega pa opravljajo manjšo kmetijsko površino še domovi onemoglih, mladinski domovi, rudniki, bolnišnice, zdravilišča in hmeljarski inštitut.

Od vsega skupaj upravljajo ta posestva 2969 ha kmetijske zemlje, od tega pripada največji del na socialistična kmetijska podjetja in zavode. Povprečno pride na vsako teh kmetijskih gospodarstev 118 ha površine. V slovenskem (kjer je ta številka 300 ha) in v jugoslovanskem merilu sodijo ta posestva med majhne obrate.

Ekonomije kmetijskih zadrug so seveda še manjši obrati, saj imajo povprečno le 40 ha skupne površine. Vse zemlje imajo 720 ha. Ostali koristniki pa upravljajo 151 ha kmetijskih površin. Torej bi vsa socialistična kmetijska gospodarstva imela 3840 ha zemlje, kar pomeni le 1,7 % vse površine v okraju; od tega imajo ornice 1020 ha ali 3 % in 2200 travnikov in sadovnjakov ali 5,6 odgovarjajočih zemljišč v okraju. Ostale površine pa zavzemajo pašniki, gozdovi in neplodna zemljišča. Vendar se te kmetijske površine zmanjšujejo. Vzrok je zadnja revizija agrarne reforme, torej vračanje zemlje agrarnim upravičencem, nadalje čisto nepremišljeno in tudi neupravičeno uporabljanje teh površin za zamenjavo za drugo zemljo in, za urbanistične namene občinskih ljudskih odborov. Socialistična kmetijska gospodarstva tudi nimajo natančne evidence svojih zemljišč. Eden od razlogov takega stanja je silovita razdrobljenost večine naših posestev. Niti eno posestvo ni popolnoma zaokroženo, od 25 večjih gospodarstev pa le 8 delno. Saj ima na primer posestvo OZZ Vojnik pri 103 ha skupne površine 298 parcel in to v 10 k. o. Res je, da so se posestva doslej premalo brigala za arondacijo in niso izdelala predlogov niti ne obstaja okrajna komisija za arondacijo. Seveda bo arondacija, ki naj bi slonela le na prostovoljni zamenjavi, povsod težko izvedljiva in se bo treba poslužiti zakonitih predpisov, kajti brez združevanja parcel bo uvajanje kolobarja, boljše izrabljanje mehanizacije in boljša organizacija dela skoraj nemogoča.

Najvažnejša panoga vseh naših posestev je živinoreja in to predvsem govedoreja. Sicer redijo na 1 ha obdelovalne površine 0,65 glav velike živine skupno s konji), vendar je glede na prevladujoče površine travnikov, pašnikov in veliko deteljišč to število prenizko. Vsaj 0,80 glav velike živine bi bilo primerno ali 1 velika žival na 1,25 ha obdelovalne površine.

Ker so posestva v zadnjih letih večinoma nakupovala včasih zelo drago plemensko živino, je tudi molznost naraščala: 1954. leta: 2060 kg, 1955. leta 2357 kg, 1956. leta 2500 kg in planirano za 1957 2466 kg.

To je sicer občutno več kot računamo povprečje molznosti vseh krav v okraju (1450 kg) in tudi več, kot je povprečje vseh rodovniških krav (leta 1955 2222 kg mleka). Ne smeli pa bi biti s to številko že zadovoljni, kajti glede na pododgovano sposobnost teh pasemskih živali bi morali že doseči nekako 3000 kg letne molznosti. Predvsem tudi zato, ker je že večina posestev prešla na visoko proizvodno sivorjavo pasmo živine.

Nič kaj razveseljivo za splošno narodno gospodarstvo pa ni dejstvo, da socialistični kmetijski obrati po vrsti opuščajo prašičerejo in perutninarstvo. Od 43 obratov jih redi prašiče le še 15, perutnino pa le skupno 6 obratov. Prenizki ha pridelki prašičje in perutninarske krme na posestvih, predraga trgovska močna krmila in nestalnost odkupnih cen so razlog takšnemu stanju. Ker bi bili nekateri obrati prav primerni za kokošerejo, na drugi strani pa povečanje potrebe umetne valilnice Seleksijskega posestva za perutnino v Ločah to narekuje, zraven pa še dobra ekonomičnost cen, bo treba na primernih posestvih to panogo ponovno oživeti.

Ha pridelki so na socialističnih posestvih za 20 do 35 % višji, kot kaže statistika povprečno za kmečka posestva. To je vsekakor lep napredek, vendar pa dejstva kažejo, da je ta napredek le še prepočasen.

Če primerjamo pridelke najvažnejših rastlin, ugotovimo za državna posestva naslednje:

	ha-pridelek 1955. v q (1. 1955 indeks 10)	ha pridelek 1956 v q	planirani 1957 v q	ha pridelok se lahko doseže
Bela žita	2027 100	342,00 100,3	20,80 118,9	25 123,3
Koruza	24,13 100	40,00 107,7	23,70 102,6	34 140,9
Krompir	122,23 100	26,00 110,4	155,00 126,8	160 130,9
Hmelj	11,07 100	20,33 126,5	13,50 101,8	15 135,5
Detelja	63,84 100	135,00 90,80	65,00 123,6	80 125,3
Travniki	33,50 100	14,00 119,4	404,00 118,8	50 149,3
Krmna	340,00 100	58,00 100,6	41,40 121,9	500 147,1

Ha pridelok torej ne raste dovolj hitro, predvsem pa ne pri žitih in travniških. Močno pa preseneča dejstvo, da so posestva za leto 1957 premalo pogumno, torej prav malenkostno planirala zvišanje pridelkov kljub vse večji urejenosti obratov.

Kje so vzroki za takšno stanje poljedelstva na naših obratih?

1. Premajhna strokovnost vodečega kadra. Še doslej niso vsa posestva dala preiskati pedološko svoja zemljišča. Boje se uporabiti norme za gnojila, kakor so v analizi navedena, ker se jim zde previsoke. Sicer potrosijo okrog 500 kg umetnih gnojil po 1 ha njive in 450 kg po travniku, vendar so te količine prenizke, nesigurne in včasih tudi nestrokovno uporabljene. Zaradi nestrokovnosti pridelujejo posestva tudi premalo semenskega žita in drugega sortnega semena. Sicer so pridelala leta 1956 polovico vsega sortnega žita, čeprav bi morali to nalogo popolnoma prenesti na socialistične obrate.

2. Nepopolnost kolobarja. Niti polovica posestev nima urejenega kolobarja njiv kakor tudi ne gnojilnega kolobarja travnikov in pašnikov. Prav tako gnojijo nekatera posestva takšne rastline, ki ne odgovarjajo vremenskim in talnim razmeram njihovega področja. Ni razumljivo, zakaj posestva v Zg. Savinjski dolini še vztrajajo pri pšenici, ki jim daje komaj 9—12 q na ha, ali pa posestva na vlažni zemlji, ki sadijo še krompir, pa dosežejo v mokrih letih le 25—55 q pridelka po ha. Zaradi oddaljenosti posameznih malih parcel so posestva te površine zasejala v travnišča, čeprav bi bile večkrat primernejše za njivsko kolobarsko izkoriščanje. Tako manjšajo svoj celokupni bruto dohodek (saj ga da travnik manj). Doslej torej večina naših posestev gospodari čisto na malokmetijski način in ne upošteva moderne organizacije proizvodnje v kmetijskem podjetju.

Zato bo torej nujno, da bo vsako posestvo izdelalo svoj vsaj 5-letni perspektivni ureditveni načrt. Doslej imajo le 3 posestva take načrte, ostala pa jih bodo morala to zimo s pomočjo strokovnega kadra Hmeljarskega inštituta (in Kmetijske inšpekcije) brezpogojno izdelati.

Pri sadjarstvu kažejo socialistični obrati več iniciative. Čiščenje in škropljenje sadnega drevja je zadovoljivo, vendar pa rodnosti na vsake dve leti še niso zaradi preslabega gnojenja uspeli odpraviti. Zato je dohodek od sadjarstva še periodičen in tudi nesiguren (leta 1955 70,6 kg na drevo, leta 1956 11 kg, planirano za leto 1957 68,5 kg na drevo). Okrog 175 ha novih nasadov jablan in hrušk, kolikor so posestva v poslednjih nekaj letih zasadila, še ni doseglo rodnosti in zato bruto dohodek sadjarstva še pada.

Tudi v jagodičevju so posestva zaorala v ledino. Okrog 17 ha malin in črnega ribeza bo že leta 1957 rodilo.

Rentabilnost jagodičevja v primeri z ostalimi kulturami je naslednja: Če je osnova čistega dobička pri 1 ha travnika 100, potem je pri krompirju 333, pri pše-

nici 1000, pri vrtnih jagodah 2000, pri malinah 3666, pri hmelju 3333, pri črnem ribezu pa celo 5000 ali 50-krat več kot pri travniku.

Zelo kritično je stanje vinogradništva na socialističnih gospodarstvih. Od pribl. 35 ha vinogradov je obnovenih le 11 ha, v ostalih pa pridelek prav hitro pada zaradi starosti trsa (leta 1955 je bil pridelek le 26 hl na ha ob normalni letini).

V zadnjem letu so posestva, ki so imela več mehanizacije, že prodala odvisne traktorje in druge nerabne stroje, ki so vsi skupaj zmanjševali rentabilnost poslovanja. 38 traktorjev na socialističnih obratih je verjetno še vedno previsoko število, saj presega število traktorjev na nekaterih posestvih zapadno evropske norme.

Način nagrajevanja na socialističnih posestvih doslej ni vzpodbujal kolektiva k višji storilnosti in večji proizvodnji. V letu 1956. pa je večina posestev že plačevala delo po normi in celo po končnem proizvodu (akordni sistem). Zaradi različnih pogojev proizvodnje posameznih posestev je tudi premijski sistem šele v razpravljanju. Vendar pa imata predvsem posestvo Hmeljarske šole Vrbje in KG Slov. Konjice že dobre izkušnje. Tako je lahko KG Slov. Konjice zmanjšalo zaradi plačevanja po akordu število delavcev v letu 1956 za 30 oseb.

Kljub čvrsto postavljenim normativom je poraba delovne sile na posestvih še vedno previsoka, saj pride povprečno na 1 ha obdelovalne zemlje 86 delovnih dni. Posestva izkazujejo po svojih planih n. pr.: pri pšenici porabo od 17 pa do 34 delovnih dni za 1 ha. Akordni sistem plačevanja in zmanjšanje števila rastlin ter boljša izbira mehanizacije bo število zaposlene delovne sile vsekakor zniževala.

Vprašanje dodelitve gozdov socialističnim gospodarstvom bo zaradi boljše organizacije dela (predvsem v zimskem času), cenejše investicijske izgradnje in lastne porabe za kurivo itd. treba hitreje reševati. Okrog 300 ha gozdov, kolikor jih sedaj uporabljajo posestva, je za 3.500 ha obdelovalne zemlje vsekakor premalo. Priporočljivo bi bilo, da bi na vsak ha obdelovalne zemlje dobila posestva okrog pol ha dobrega gozda mešanega sestaja.

S strokovnim kadrom so naša posestva še slabo oskrbljena. Le 5 posestev vodijo inženirji-agronomi in le 9 posestev kmetijski tehniki. Čisto brez vsakega tehnika ali inženirja pa le 15 socialističnih obratov. Vse premalo so ti obrati skrbeli doslej za štipendiranje srednjega in višjega strokovnega kadra.

Rentabilnost poslovanja zaradi navedenih dejstev še ni na vseh posestvih zagotovljena. Po podatkih posestev samih bo le par obratov v letu 1956 aktivnih. Precej krivde za takšno stanje leži na posestvih samih, precejšen vzrok pa so družbene dajatve, na katere so posestva zavezana. Saj znesejo skupno te družbene dajatve (skupno z amortizacijo) na primer: na posestvu Hmeljarske šole v Vrbju okrog 5.400.000 din ali din 49.000 na 1 ha površine. Pri posestvu Slov. Konjice pa se zvišajo te dajatve celo na 70.000 din na ha. Zaradi tega posestva tudi sorazmerno dražje proizvajajo od privatnega kmetijskega sektorja in so lahko kolikor toliko konkurenčna le zaradi večje proizvodnje. Do konca leta 1956 je sicer večina naših posestev v poskusnem obratovanju in so jim družbene dajatve celo olajšane. Bati pa se je, da bi ob polni veljavi vseh finančnih obveznosti, kakor jih imajo ostala podjetja, naša posestva zašla v še večjo finančno krizo.

Iz te kratke analize bi lahko napravili naslednje predloge:

1. Zaradi sorazmerno majhnih kmetijskih površin, ki ovirajo predvsem dobro organizacijo dela, si bo treba prizadevati za združevanjem manjših sosednjih obratov.

2. Zaradi velike razdrobljenosti naj socialistična posestva predvsem skušajo izvesti arondacijo. Vsak načrt za razvoj posestva naj obravnava arondacijo, sicer pa je treba s praktičnim delom za arondacijo posestva takoj začeti. Arondacija je naloga posestev samih.

3. Plačevanje kmetijskega dela po urah mora zamenjati plačevanje po končnem proizvodu. Da se tak način plačevanja lahko uvede, morajo posestva posvetiti več pažnje sestavljanju finančno-proizvodnih planov, ki so osnova za to nagrajevanje. Posestva naj si ustalijo delovno silo.

4. OLO mora na osnovi razpoložljivih analiz in 10-letnega perspektivnega načrta razvoja kmetijstva v okraju postavljati in predlagati za posestva čvrstejši plan. S planom naj bi se močneje poudarili ekonomski interesi OLO. Plan bi bil za posestva po poprejšnji razporeditvi OLO in posestev — za slednja obvezen.

5. V živinoreji je treba izboljšati predvsem kakovost govedi, dvigniti molznost na 3.000 kg mleka letno na eno kravo s tem, da posvetijo posestva dosti večjo skrb krmni osnovi in boljši tehniki krmljenja. Povečati je treba prašičerejo in na novo uvesti kokošerejo, kjer so za to dani pogoji.

6. V poljedelstvu in travništvu je treba s pomočjo strokovnjakov Hmeljarskega inštituta izdelati kolobar in večletni perspektivni ureditveni načrt. Posestva morajo pogumneje začeti z večjo uporabo umetnih gnojil ter osuševanjem zamočvirjenih travnikov oz. površin. Socialistični obrati naj postanejo glavni razumnoževalci vseh vrst sortnih semen. Uvajati je treba rentabilnejše rastline, predvsem hmelj in izkoriščati strnišče predvsem s krmnimi rastlinami.

7. V sadjarstvu je doseči redno rodnost vseh vrst nasadov z boljšim gnojenjem in oskrbovanjem drevja. Razširiti je treba pridelovanje predvsem jagodičevja, ki naj marsikje nadomesti obnovo vinogradov.

8. Mehanizacijo je treba razširiti in obnoviti smiselno, upoštevajoč pri tem rentabilnost kreditne naložbe.

9. Nadaljnje kreditiranje je treba pospeševati oprežno in premišljeno. Predvsem naj nalagajo sredstva v osuševanje površin, obnovo novih nasadov, napravo gnojišč in silosov ter čredinskih pašnikov — torej tja, kjer se sredstva hitro vračajo.

10. Da bi se posestva gospodarsko okrepila, je treba preiskati možnost, da se dodeli na vsak ha obdelovalne zemlje po pol ha dobrega gozda.

11. Posestva morajo povečati strokovnost v kolektivu s prirejanjem predavanj in tečajev. Štipendiranje naj uvedejo kot sistem, da si zagotove kmetijske strokovnjake. Strokovna usposobljenost delavcev na državnih posestvih je slaba. Kvalificiranih delavcev praktično nimamo. To je eden izmed vzrokov nezadovoljivih proizvodnih uspehov drž. posestev. Plačevanje delavcev na državnih posestvih je dandanes tako, da se ne ozira na njihovo kvalifikacijo. Razumljivo je, da delavci ne posvečajo zadosti skrbi svoji strokovni izobrazbi — usposobljenosti, ker od tega nimajo nobene materialne koristi.

12. Urediti je vprašanje sezonskih in občasnih delavcev, predvsem zaradi plačevanja prispevka za socialno zavarovanje.

13. Po vseh gornjih vprašanjih naj strokovnjaki Hmeljarskega inštituta in kmetijske inšpekcije nudijo posestvom več pomoči kot doslej.

Cepprav večina posestev že danes odgovarja zastavljenim nalogam in dosega lepe uspehe, bodo posestva vendar morala odpraviti navedene napake in upoštevati predloge. Le tako bodo prav vsa v najbližji prihodnosti lahko centri soc. kmetijstva in soc. preobrazbe vasi.

MOŽNOSTI ZA POVEČANJE KMETIJSKE PROIZVODNJE

Poročilo je imelo namen prikazati povprečne pridelke po kulturah za posamezna področja našega okraja ter jih primerjati z bruto dohodkom kmet. proizvodnje. Zaradi pomanjkanja podatkov pa smo take primerjalne podatke lahko zbrali le za občino Sentjur in Zalec. Delo sveta za kmetijstvo je otežkočeno, ker ne razpolaga z natančnimi analizami stanja v kmetijstvu. Prav tako tudi ni nikdar solidne osnove za planiranje in izračunavanje čistega katastrskega dohodka, ker tudi statistični podatki, s katerimi razpolaga OLO, niso realni, predvsem ugotavljanje hektarskih pridelkov, površne zemlje za različne kulture itd.

Nedvomno je kmetijska proizvodnja, izvzemši hmelj, v našem okraju še na zelo nizkem nivoju. V zadnjih letih se sicer opaža delno izboljšanje, vsekakor pa so objektivne možnosti ob uporabi vseh agrotehničnih mer in ekonomskih ukrepov za dvig kmetijske proizvodnje velike. Obstoječo proizvodnjo bi bilo možno v naslednjih dveh, treh letih brez večjih družbenih investicij povečati za okrog 25%. Še vedno je dosti pripomb, nejevolje in neumestne kritike zoper družbene obveznosti, to je davek in takse, češ da jih posamezna kmečka gospodarstva glede na dohodek ne prenesejo. Razlog temu je relativno zelo nizka blagovna proizvodnja. Na nekaterih področjih našega okraja, to je predvsem na Kozjanskem in Obsoteljski dolini, se skuša problem kmetijstva reševati iz čisto socialnih vidikov, čeprav tudi na teh področjih obstajajo objektivne možnosti za dvig proizvodnje. Problem obstaja v naturalni proizvodnji, ko se zaradi zaostalosti marsikje kmet zadovolji s tem, da pridelata toliko mesa, žita, okopavin, sadja ter krme, da mu to zadostuje za njegovo lastno prehrano družine in živali.

Z rekonstrukcijo celotnega kmetijstva, predvsem z dosledno rajonizacijo, s poudarkom na blagovno proizvodnjo, z uvedbo kolobarja, z večjo uporabo mehanizacije, z intenzivnejšim gospodarjenjem pa bi bilo v naslednjih letih, ob upoštevanju vseh agrotehničnih ukrepov, možno dvigniti kmetijsko proizvodnjo tudi za 50 in več odstotkov.

To nam dokazujejo naslednji podatki: **Občina Šentjur** ima 3.131 ha njiv. Računa se, da so letošnji pridelki v tej občini približno naslednji: krušna žita povprečno 14 q/ha, krmna žita 12 q/ha, kuzuza 18 q, industrijske rastline 10 q, krompir 90 q, ostale vrtnine 140 q, pesa 200 q, detelje 60 q na ha. Ob upoštevanju prodajne cene za krušna žita 35 din/kg, krmna žita 30 din, kuzuza 27 din, industrijske rastline 50 din, krompir 12 din, ostale vrtnine 20 din, pesa 3 din ter detelje 8 din za kg, dobimo ob že navedenih donosih in cenah bruto dohodek rastlinske proizvodnje v skupnem znesku din 235.781.000 ali na 1 ha 75.305 din bruto dohodka. Pripominjamo, da so zlasti za žita vzete nižje cene, kakor pa se bodo verjetno postavile na svobodnem tržišču. V bruto dohodku rastlinske proizvodnje so upoštevani tudi vmesni in strnišni posevki. Ob pravilni pripravi in obdelavi zemlje, vsaj ob 30% večji uporabi predvsem umetnih gnojil, ob večjem poudarku na strokovnost, brez kakršnih koli večjih investicij bi bilo možno povečati v občini Šentjur bruto dohodek rastlinske proizvodnje od sedanjih skupno din 235.781.000 — ali 75.305 din na ha na 301.139.000 din ali 96.180 din na 1 ha njiv. To pomeni povečanje rastlinske proizvodnje za 26%. Pri tem sodimo, da se lahko dosežejo naslednji pridelki: pri krušnih žitih od dosedanjih 14 na 18 q, pri krmnih žitih pa od 12 na 16 q, pri kuzuzi od 18 na 25 q, pri industrijskih rastlinah od 10 na 12 q, pri krompirju od 90 na 120 q, pri ostalih vrtninah od 140 na 180 q, pri peši od 200 na 230 q, pri deteljah od 60 na 65 q.

Primer občine Zalec, kjer je kmetijska proizvodnja sorazmerno višja, pa nam po isti metodiki kaže

naslednjo sliko: **Občina Zalec** ima 5.169 ha njiv. Računa se, da so letošnji pridelki v tej občini naslednji: krušna žita 16 q, krmna žita 12 q, kuzuza 22 q, industrijske rastline 10 q, hmelj 12 q, krompir 120 q, ostale vrtnine 140 q, pesa 240 q, ter detelja 65 q na ha. Ob upoštevanju istih prodajnih cen pri občini Šentjur, znaša celokupni bruto dohodek rastlinske proizvodnje v občini Zalec din 1.171.225.000 ali na 1 ha 226.585 din, kar je za 200% več kot v občini Šentjur. V Zalski občini bi se v razdobju 3 let lahko doseglo povečanje proizvodnje za 22% ter bi se bruto dohodek povečal na din 1.413.738.000 ali na 273.503 din na 1 ha njiv.

Vrednost celokupne rastlinske proizvodnje po odbitku materialnih stroškov in amortizacije, ki je izračunana za občino Šentjur 35%, za občino Zalec pa 40%, bi znašala za občino Šentjur 275.441.000 din, za občino Zalec pa 892.048.000 din. Če prištejemo k tem dohodkom še čisti dohodek živinoreje, potem bi bil dohodek iz kmetijstva v občini Šentjur 334.066.000 din in v občini Zalec 975.411.000 din.

Družbene obveznosti teh dveh občin so naslednje: Občina Šentjur: dohodnina v letu 1956 din 43.500.000.—, občinske doklade in takse 17.655.000 din, v občini Zalec pa dohodnina in dodatna dohodnina od hmelja din 116.517.000.— in občinske doklade ter takse 35.588.000 din. V občini Šentjur znašajo torej te družbene obveznosti na 1 ha obdelovalne zemlje din 7.428.— v občini Zalec pa din 12.512.— ali 68,4% več kakor v občini Šentjur.

Po odbitku družbenih obveznosti in prispevka za gozdni sklad in prometni davek ostane v kmetijstvu v občini Šentjur din 261.060.000.— ali na 1 kmečko gospodarstvo din 133.000.— oz. na 1 kmečkega prebivalca din 29.000.—, v občini Zalec pa znaša celotni dohodek v kmetijstvu po odbitku še družbenih obveznosti in gozdnega sklada ter prometnega davka din 752.010.000.— ali na 1 kmečko gospodarstvo 310.000 din oz. na 1 kmečkega prebivalca din 76.000. V Zalski občini se dohodek na enega kmečkega prebivalca še nekoliko zmanjša zaradi večje uporabe delovne sile.

Glede na možnosti za povečanje proizvodnje v naslednjih 2 ali 3 letih, kakor je bilo že navedeno, pa bi se lahko dvignil dohodek na 1 kmečkega prebivalca v občini Šentjur na din 38.000.— ali za 31% in v občini Zalec na din 97.000.— ali za 28%.

Po teh podatkih odpade na 1 kmetijsko gospodarstvo v občini Šentjur 31.233 din družbenih obveznosti letno ali na 1 kmečkega prebivalca din 6.852.—, v občini Zalec pa na 1 kmečko gospodarstvo 62.689 din družbenih obveznosti letno ali na 1 kmečkega prebivalca 15.292 din.

Kaj nam navedeni primerjalni podatki o kmetijski proizvodnji omenjenih dveh občin povedo?

1. Dohodek v občini Zalec je večji, ker se je struktura njiv močno spremenila v korist hmeljarskih površin.
2. Zaradi intenzivnejšega gospodarjenja je v občini Zalec na sploh dosežena višja proizvodnja po enoti površine.
3. Večjo proizvodnjo delno omogočajo boljše podnebne in talne razmere.
4. Večja uporaba mehanizacije.
5. Veliko večja uporaba umetnih gnojil in sortnih reprodukcijskih sredstev.
6. Večja strokovna sposobnost kmetijskih proizvajalcev s poudarkom na večanje blagovne proizvodnje.

Ob gornjih podatkih ni upoštevana korist, ki jo ima družbena skupnost od hmelja kot izrazito blagovnega proizvoda, kar bo posebej obravnavano.

Podobne analize še za ostale občine našega okraja bi v celoti potrdile dejstvo, da je v prav kratkem času možno povečati proizvodnjo kmetijskih pridelkov ter dohodkov za najmanj 25%, pod pogojem, da bomo organizirali zadovoljiv in siguren odkup nastalih presežkov.

HMELJARSTVO

V okviru kmetijstva predstavlja hmeljarstvo panogo, ki ji je potrebno posvetiti vso pozornost. Kakšno pot je zavzela obnova in proizvodnja hmelja v zadnjih letih, povedo naslednje številke:

Tek. št.	Leto	Število hmeljarjev	Površina v ha	Pridelek				Povprečni donos v ha	Opombe
				I-%	II-%	III-%	IV-%		
1.	1945	495	637	10	50	34	6	495	
2.	1950	2.663	1.545	47	47	5	1	533	
3.	1951	2.734	1.527	25	61	12	2	922	
4.	1952	2.801	1.531	26	66	7	1	810	
5.	1953	3.018	1.602	5	50	37	8	1.160	
6.	1954	3.034	1.554	14	65	15	6	1.206	
7.	1955	3.054	1.650	23	53	11	13	1.213	
8.	1956	3.130	1.872	20	72	6	2	1.215	

Predvsem se v zadnjih letih kaže napredek v količinski in kakovostni proizvodnji hmelja. Seveda niso s tem dosežene maksimalne meje, ki jih v tej panogi lahko dosežemo.

Pospeševalna dejavnost v tej panogi se v zadnjih letih ni oprijemala zgolj propagandnega dela, temveč se je opirala na stvarne akcije. Le-te so bile: delo za razširitev površin, strokovni dvig proizvajalcev v pogledu obdelovanja zemlje, gnojenja, vzgoje rastline in priprave pridelka za trg. Pri tem je odigral določeno vlogo Hmeljarski odbor OZZ v Žalcu, ki se je s po-

močjo strokovnega dela Inštituta za hmeljarstvo in kmetijskih zadrug na terenu boril za uspešno izvedbo posameznih nalog.

Število hmeljarjev se je povečalo v času 1952—56 za 331 ali 12%. Površine so se povečale v istem času od 1531 na 1872 ha ali za 22%, povprečni ha donos se je dvignil za 400 kg ali 50%, medtem ko se je kvaliteta pridelka dvignila v letošnjem proizvodnem letu povprečno na 92% I. in II. vrste.

Temu so zlasti pripomogle konkretne akcije. V preteklem obdobju se je zgradilo 45 16 m² zadrughin državnih hmeljskih sušilnic, od tega v tem letu 19. Za izpopolnitev organizacije zaščitne službe je bilo dobavljeno kmetijskim zadrugam 158 motornih škropilnic, od tega letos 133 komadov. Žičnic v hmeljskih nasadih se je doslej zgradilo za 144 ha. Oskrba hmeljarjev z vsem reprodukcijskim materialom (umetna gnojila, zaščitna sredstva, premog, hmeljevke) je bila zadovoljiva.

Tudi vzgojno delo je bilo zelo razgibano. Tečaji z zaščitnimi referenti KZ, celodnevni seminarji z proizvajalci na sedežih KZ, strokovna predavanja, številni sestanki s proizvajalci in obiski strokovnjakov na terenu so znatno pripomogli, da je kljub neugodnim vremenskim razmeram v času rasti proizvodnja hmelja v tem letu ugodno zaključena. Skupno bo okrog 2.050 ton pridelka. Zadovoljivi so zlasti v letošnjem letu donosi KG in EKZ, med katerimi zavzema prvo mesto KG Vrbje s povprečno proizvodnjo 1950 kg/ha in EKZ Dobrna s 1650 kg/ha.

Vprašanje je, kakšne koristi daje hmeljarstvo v okviru narodnega gospodarstva. Za lažje razumevanje primerjajmo dva tipa gospodarstva, ki zajemata spodnjo Savinjsko dolino, in sicer I. primer, če ne bi gojili hmelja, 2. primer pa prikazuje stanje v letu 1955.

1. Tip gospodarstev brez hmelja:

Posevek	Obdel. površina		Povprečni pridelek na ha/q	Skupaj pridelek v q	Cena 1 q v din	Letni dohodek v din
	ha	%				
A) Kolobarski posevki						
krušna žita	1250	16,7	16	20.000	3.500.—	70.000.000.—
krmna žita	1240	16,5	14	17.360	3.000.—	52.080.000.—
koruza	675	9,1	25	14.375	2.700.—	38.813.000.—
krompir	1250	16,7	150	187.500	1.200.—	225.000.000.—
krmne rastline	2490	33,3	60	149.400	600.—	89.640.000.—
vrtnine	450	6	400	180.000	2.000.—	160.000.000.—
razno	111	1,6	9	1.035	4.000.—	4.140.000.—
B) Strniščni posevki						
živinska krma	1870	—	200	374.000	200.—	74.800.000.—
Skupaj	7466	100	—	—	—	714.473.000.—

2. Tip gospodarstva s hmeljem:

A) Kolobarski posevki						
krušna žita	1122	15,8	13	14.638	3.500.—	51.231.000.—
krmna žita	916	12,4	10	9.160	3.000.—	27.480.000.—
koruza	942	12,2	16	15.072	2.700.—	40.694.000.—
krompir	1008	13,3	120	120.960	1.200.—	145.142.000.—
krmne rastline	1389	18,5	40	55.920	600.—	33.552.000.—
vrtnine	449	5	300	134.700	2.900.—	269.400.000.—
razno	115	1,8	6	690	4.000.—	2.760.000.—
B) Strniščni posevki						
živinska krma	1580	—	150	237.000	200.—	47.400.000.—
C) Izločine						
hmelj	1516	21	12	18.192	46.700.—	894.566.000.—
regresi in dotacije iz komis. razlik hmelja					17.700.—	318.360.000.—
Skupaj	7466	100	—	—	—	1.785.583.000.—

Med hmeljskim in nehmeljskim tipom gospodarstva nastaja tedaj, upoštevajoč glavne kulture (brez živalskih proizvodov in dohodka iz gozdov), razlika v narodnem dohodku v višini 1.071 milijonov dinarjev. Če k temu še prištejemo razliko po koeficientu in devizna sredstva, ki jih trgovina pri svojem preko 90% izvozu doseže v korist zunanjetrgovinske bilance, tedaj je dovolj razlogov, da to proizvodno panogo iz vseh strani pravilno ocenjujemo in ji posvetimo vso pozornost. Pravično nagrajevanje proizvajalcev, na katero smo se tudi to leto opirali, omogoča nadaljnji napredek te kmetijske panoge. Pri tem imamo še znatne možnosti. Sredstva, ki jih vlagamo za ureditev voda v Savinjski dolini, in sredstva, ki jih bomo vložili v gradnjo zadružnih hmeljskih sušilnic itd., bodo brez dvoma plačana. Računa se, da bomo pridobili od 500 do 600 ha nove zemlje, sposobne za hmeljišča potem, ko bodo melioracijska dela končana. Ostala meliorirana zemlja pa bo razbremenila obstoječe površine, ki se danes uporabljajo za kolobarske posevke, vse bolj za hmelj. Realne možnosti so tedaj, da bomo lahko s pametno politiko v nekaj letih dosegli povečanje površin za okrog 700 ha, t. j. na 2500 ha, kar bi bilo v skladu s perspektivnim načrtom v tej panogi kmetijstva. Zato se določa, da se do prihodnje sezone zgradi 60 novih 16 m² hmeljskih sušilnic z manipulacijskimi in skladiščnimi prostori, dalje novo centralno skladišče za hmelj. Regulacija Loznice in njenih pritokov mora biti končana v naslednjem letu, zraven tega pa je potrebno naprej graditi žičnice, skladišča itd. Za meliorirana področja pa je treba pod strokovnim vodstvom pripraviti zemljo za nova hmeljišča in kolobarske posevke. Gledati moramo, da izkoristimo za nove hmeljske nasade vso za to primerno zemljo. Zato se nam ne zdi prav, da se tudi v bližini mesta Celja ne bi nadalje širile hmeljske površine. Problem zelenjave bo treba reševati tako, da se za te namene uredi Kmetijsko gospodarstvo Lava in Medlog ter z družbenimi sredstvi omogoči pridelovanje zelenjave za tržišče, prav tako pa intenzivneje gospodarji v zasebnih vrtovih. Končno tudi podatki kažejo, da imamo pod zelenjavo dovolj površin, vendar niso te površine dovolj intenzivno izkoriščene.

POLJEDELSTVO

Poljedelstvo služi kot osnova pri razvoju in proizvodnji ostalih kmetijskih panog — živinoreje, sadjarstva itd. Ker imamo v okraju tri strukturno različne proizvodne okolišje (1. hmeljarstvo v Sav. dolini in na obronkih gričevnatih teras, 2. živinoreja v višjih predelih nad 400 m nadm. višine in 3. sadjarstvo — vinogradništvo vmes) se v teh okolišjih kmetijska proizvodnja pospešuje na različne načine in se izvršuje z različnimi sredstvi.

Posebno vprašanje v poljedelstvu je kolobarjenje. Uvedba postavljenega kolobarja po okolišjih, ki zajemajo več občin, bi bistveno vplivala na zvišanje poljedelske proizvodnje, istočasno se bo prihranil hlevski gnoj na njivah in izkoristil v sadjarstvu ali vinogradništvu. Poleg tega se bo s sejanjem več krmnih stročnic izboljšala struktura zemlje.

S postavljenim kolobarjem, ki je vezan na pravilno obdelavo in zadostno gnojenje z umetnimi gnojili ter na uporabo kakovostnega priznanega semena, bi se lahko v znatni meri dvignili ha pridelki. Računa se, da bi se ha donosi pšenice lahko dvignili na posameznih področjih tudi na 20 centov v povprečju, upoštevajoč poleg kolobarja in gnojenja tudi vsaj 3-letno izmenjavo priznanih semen.

Osnovni ukrepi za doseglo možne proizvodnje pri poljedelskih kulturah so: kolobar, gnojenje, pravilna nega posevkov in nasadov, zatiranje bolezni in škodljivcev ter uporaba priznanih sortnih semen.

Proizvodnja priznanega semena se iz leta v leto

povečuje. Od leta 1952 se je ha povprečje pri semenskih žitih dvignilo za 28%. Skupna proizvodnja sem. žita pa se je dvignila od 400 q v letu 1952 na 1722 q v letu 1956. V mozirski občini, kjer so najugodnejši pogoji za proizvodnjo sem. krompirja, so s sistematično zamenjavo dosegli v letu 1956 160 q krompirja po ha, v letu 1955 pa 95 q po ha. V nekaterih predelih okraja ni dovolj interesa za kvalitetno seme. To se zlasti odraža v občinah Planina in Kozje.

ŽIVINOREJA

V živinorejo so bila v zadnjih letih vložena precejšnja družbena sredstva v obliki raznih regresov, dotacij, skladov itd. Prav tako so vlagali sredstva živinorejci sami. Vendar vsa ta sredstva v živinorejski proizvodnji še niso prišla do popolnega izraza zaradi razdrobljenosti in maloposestniške strukture obratov, preobilice najrazličnejših kultur, pomanjkanja objektov potrebnih za umno gospodarstvo, (gnojišča, gnojnične jame, silosi, kvalitetna živina) in nesodobnega načina gospodarjenja sploh. Zato zaznamujemo v živinoreji še vedno nizko blagovno proizvodnjo.

Letna bolznost in število kontroliranih krav se je torej v poslednjih treh letih gibalo takole:

	Vseh krav	Povprečna molznost kg	Kontrol. krave	Povprečna molznost kg	Povprečna molznost na soc. posestvih k ₂
Leta 1953	24.000	1000	1603	1960	2010
Leta 1954	26.000	1150	1808	2036	2060
Leta 1955	31.400	1450	3400	2222	2357

Takšno stanje vsekakor kaže na določen napredek v govedoreji.

Za gradnjo 70 silosov in 300 gnojišč je bilo na razpolago 8 milijonov din v obliki regresa za cement, vrednost gradbenih objektov pa znaša 40 milijonov din.

V prašičereji se utrjujejo rejska središča in uvaja rodovnik ter kontrola proizvodnosti. Tako je doslej čvrsto organiziranih 29 rejskih središč z 68 odbranimi plemenskimi svinjami za vzrejo naraščaja. Čeprav je trenutno okrog 52.000 komadov prašičev v okraju, vendar ni zadovoljive kakovosti in prirastka. Glavna naloga v preteklih 3 letih je bila nabava in razpodelitev selekcioniranih plem. merjaščkov in svinjk. Živinorejski odbor pri OZZ je posredoval v tem obdobju okrog 250 merjaščkov in 400 plem. svinjk. Popolnoma te naloge nismo mogli rešiti, ker do pred kratkim ni bilo dovolj rejskih središč. Sedaj je ta organizacija izpopolnjena in bo možno letno potrebo po 100 merjaščkih in 300 plem. svinjkah iz lastnega vzrejnega področja popolnoma kriti. Ta plemenski material je bil minimalno regresiran iz okrajnih in zveznih skladov.

Osnova za boljše vzrejno delo je omogočena, rejci bodo morali pa bolj skrbeti za razširjanje krmne osnove, predvsem s smotrnejšim izkoriščanjem strnišč (s peso, kolerabo, krompirjem, krmnim ohrvtom itd.) in pocenitvijo proizvodnje (surovo krmljenje, enostavnejši in zračnejši hlevi ter izpusti).

Letni prirastek, ki je doslej le 80 kg po komadu, bi se mogel dvigniti na 100 kg, prav tako pa tudi število. Če je sedaj skupni prirastek prašičev 4.150.000 kg v vrednosti 705.000.000 din, bi se povečal v najbližji prihodnosti na 6.450.000 kg v skupni vrednosti dinarjev 1.100.000.000, torej bi se bruto dohodek dvignil za 391.000.000 din.

Perutninarstvo. Tudi perutninarstvo je v našem okraju razmeroma razvita panoga. Prav gotovo je to panoga, kjer je možno najprej doseči povečanje narodnega dohodka ob minimalnih stroških. Povprečna nesnost na kokoš se računa 90 kom. jajc letno, kar znaša pri 212.466 kokoših letno 19.119.000 komadov jajc. Ra-

pa je v naših pogojih možno v znatni meri omiliti škropljenjem (zimskim in večkratnim letnim), obrezovanje, predvsem pa z rednim gnojenjem. Brez izrednih ukrepov in stroškov bi bilo možno doseči v nekaj letih redno vsakoletno rodnost in višjo kvaliteto. Na ta način bi bilo možno dvigniti povprečno rodnost na drevo na vsaj dvakratno količino, t. j. 60—70 kg na drevo.

Podobno stanje je tudi pri ostalih sadnih plemenih, le s to razliko, da je zdravstveno stanje češpelj in sliv trenutno slabše kot jablan. V večini celjskega okraja oz. področja so dobri pogoji za uspevanje žlahtnih hrušk, goje pa v glavnem le hruške-moštnice. Temu problemu bo treba v bodoče vsaj v okolici industrijskih centrov posvetiti več pozornosti.

Vedno večje važnosti za celjski okraj je proizvodnja jagodičevja. V okraju je dosedaj 47 ha malin, 9 ha črnega ribeza in 3 ha jagod. Sodimo, da bodo področja za maline v višjih legah okraja, področje črnega ribeza pa v Zg. Savinjski dolini in na Kozjanskem. Jagode bi gojili v neposredni okolici Celja.

Glede na posamezne občine okraja je stanje sadjarstva zelo raznoliko. Najboljša sadjarska področja so v Šmarju, Šoštanju, Mozirju, Laškem, Slov. Konjicah in višjih predelih Šentjurja. Celotno področje Kozjanskega ima ugodne pogoje za sadjarstvo, toda na splošno nima pravega razmerja med krmno bazo in njivskimi kulturami, tako da ne morejo nuditi sadjarstvu dovolj hlevskega gnoja.

Gnojenje breskev ima večji pomen le v šoštanjškem področju, Rogaški Slatini in Šmarju ter delno v vojniški okolici. Povečini pa pogoji za breskve zaradi prenizke povprečne letne temperature in ostrih zim niso ugodni.

VINOGRADNIŠTVO

Ako ugotavljamo, da je v okrajnem merilu 2437 ha vinogradov, moramo hkrati ugotoviti nerazveseljivo dejstvo, da je od tega samorodnic 845 ha ali 35 % vseh vinogradov. Torej predstavljajo samorodnice precej resen problem pri reševanju celotnega vinogradništva našega okraja. Novoobnovljenih površin imamo v okrajnem merilu registriranih 56 ha, vseh rodnih vinogradov je sedaj 1480 ha. Skoraj 98 % vsega grozdja se predela v vino. Povprečni okrajni ha pridelok cenimo na 24 hl, kar pa v letu 1956 ni bilo doseženo.

Zaradi nizkih pridelkov in primitivnih agrotehničnih ukrepov je naše vinogradništvo nerentabilno. Proizvodna cena se v letošnjem letu suče od 60 do 110 din za liter vina. Ako primerjamo proizvodne cene z Vojvodino, kjer pridelajo 1 liter vina za 26 din, ali pa s Španijo, kjer pridelajo vino najceneje v Evropi, in sicer liter za 17 din, potem so nam te okvirne številke jasen dokaz, da je naše vinogradništvo nujno potrebno preusmeriti. Dvoje načel nas mora v tem smislu voditi, in sicer:

1. Izrazita orientacija vinogradništva v kvalitetno proizvodnjo.

2. Pocenitev proizvodnje.

V pogledu preusmeritve naše proizvodnje v kvalitetno bo treba trdni izbor prilagoditi našim razmeram, hkrati pa temeljito izbirati površine, ki se bodo v bodoče posadile. Za obnovo pridejo v poštev najboljše vinogradniške lege, skratka takšne, na katerih razen trte ne morejo uveljaviti nobene druge rastlinske proizvodnje. Obnova mora biti kompleksna in načrtna, usmerjena v postopno mehanizacijo vinogradništva in sodobnejšo obdelavo. Kot sadilni material naj se uporabljajo le preizkušene sorte in podlage. V onih predelih, kjer ne bomo uspeli širiti vrhunske kvalitete, kot so muškati silvanec, traminec, renski rizling, beli burgundec in podobne, bomo morali upoštevati radgonsko ranino in rizvaca, ki uspevata tako na slabših tleh kakor tudi v slabših pogojih, dajeta pa kljub temu dobro kvaliteto in količino pridelka.

Pocenitev stroškov bomo dosegli s postopno uvedbo mehanizacije in zmanjšanjem delovnih dni, ki so pri nas daleč iznad evropskega povprečja. Pri nas porabimo 280—300 delovnih dni na ha, medtem ko jih porabijo Francozi le okoli 100. V starejših nasadih oz. v obstoječih kulturah bomo delovne dneve lahko znižali samo, če bomo uvajali zeleno gnojenje v vinogradništvu in zatiranje ali mulčenje. Poskusi v nasadih v Virštanju so jasno dokazali, da je setev detelje in lucerne v stare izživete nasade izredno koristno. S tem ukrepom se je pridelok celo povečal za 18—25 %.

S smotrnim gnojenjem ne bi dvignili samo količine, temveč bi se znatno izboljšala tudi kvaliteta. Na splošno je utemeljeno mnenje, da se bodo obstoječi nasadi reševali samo s temeljno oskrbo s hlevskim gnojem, zelenim in umetnim gnojem in s pravilno rezjo. Zaščitna služba v vinogradništvu pa bo morala doseči to, da bodo vinogradniki vršili škropljenje natanko po napovedanih napovedi protiperonosporne službe, ker je znano, da je peronospora v letu 1955 v nekaterih predelih uničila do 30 % pridelka.

Da bi bila omogočena postopna načrtna in kompleksna obnova, bo nujno potrebno kreditiranje, ker so stroški obnove visoki. Obnova se mora izvršiti na podlagi rajonizacije strogo po vseh obstoječih strokovnih in oblastvenih navodilih, pri čemer bi bilo zelo primerno pospeševati namizne sorte predvsem v okolici Slov. Konjic in Rogaške Slatine. Potrebna so zakonska določila o obveznem roku trganja, kar se je posebno v letošnjem letu temeljito pokazalo, saj so kmetje, ki so trgali okoli 10. oktobra, dosegli za 30 % slabše količine sladkorja.

MEHANIZACIJA

Privatno kmetijstvo celjskega okraja je sorazmerno močno mehanizirano, saj dela v 57 strojnih odsekih KZ okrog 170 traktorjev z 280 priključki, okrog 365 škropilnic, 80 velikih mlatilnic in okrog 1000 ostalih vprežnih strojev.

Zaradi premajhne izkoriščenosti, torej zaradi preslave zainteresiranosti kmetovalcev, pa niso vsi stroji rentabilni (saj bi moral traktor imeti vsaj 1500 efektivnih ur letno, da bi bil ekonomičen). Nadaljnji vzrok slabega finančnega stanja strojnih odsekov je tudi visoka amortizacija in obresti na osnovna sredstva. Ker bi bile usluge po stvarnih kalkulacijah previsoke in večkrat nekonkurenčne z drugo vprežno silo, niso KZ zaračunavale polnih cen.

Prevelika koncentracija mehanizacije v kmetijstvu se je pokazala kot nekoristna zaradi raztresenih in malih gospodarstev. Zaradi tega bo treba oddajati manjše stroje skupinam zadržnikov — kmetovalcev, ki prevzamejo plačilo amortizacije in ostalih obveznosti. Za škropilnice v Sav. dolini je tak način izkoriščanja že lepo uveden.

Z boljšo organizacijo bo mehanizacija odigrala tiisto vlogo, ki ji pri polaganju socialističnih temeljev v kmetijstvu pripada. Mehanizacija je najmanj obdelano področje.

ORGANIZACIJA KMETIJSTVA

Ko smo tako opisali stanje kmetijstva v okraju, vidimo, da obstajajo vse možnosti za nadaljnje povečanje kmetijske proizvodnje. Nedvomno je treba upoštevati dejstvo, da brez organiziranega dela tega ne bo možno doseči. Vse prevzete naloge, lahko v kmetijstvu privatnega sektorja izvršimo le ob dobri zadržni organizaciji. Toda v zadržnih organizacijah je še vrsta pomanjkljivosti. Na področju okraja deluje 78 splošnih kmetijskih zadrug. Prav tako so ustanovljene Gospodarske poslovne zveze v Celju. Kmetijsko proizvajalni poslovni zvezi Žalec in Šmarje pri Jelšah ter Kmetijsko-gozdarska poslovna zveza v Mozirju. Pričakuje se še ustanovitev Kmetijske proizvajalne poslovne zveze v Celju za področje občin: Šentjur, Laško, Planina pri

Sevnici in Slov. Konjicah ter ustanovitev specializirane gozdarske poslovne zveze v Celju. Nekatere od ustanovljenih poslovnih zvez so dobro pričele z delom. Tu predvsem mislimo na Kmetijsko proizvodno poslovno zvezo v Zalcu in Gospodarsko poslovno zvezo v Celju. Slednja se ne bavi z direktnim pospeševanjem kmetijstva, temveč predvsem z odkupom vseh kmetijskih proizvodov ter pripravo le-teh za izvoz in za potrebe domačega tržišča.

Pri ustanavljanju poslovnih zvez smo naleteli na razne težave tako objektivnega kakor subjektivnega značaja. Nekatera področja so v kmetijstvu pasivna. Tam poslovne zveze nimajo močnejših temeljev za svoje delo. Morda bodo v začetku take poslovne zveze predstavljale več ali manj organizacije za strokovno delo v kmetijstvu. Manj bodo lahko s lastnimi osnovnimi sredstvi vplivale na povečanje kmetijske proizvodnje. Laže je tam, kjer imajo poslovne zveze že od vsega začetka dobre pogoje. Osnovna naloga poslovnih zvez je, da postanejo ekonomski organizatorji proizvodnje zaradi socialistične preobrazbe vasi. Ob ustanavljanju združnih poslovnih zvez so se pojavile govorice, češ da poslovne zveze niso potrebne in da pomeni to novo obremenitev za zadrage. Tako tolmačenje je predvsem zadovoljilo nekatere ljudi, ki se ne zavedajo, da je treba tempo napredovanja kmetijstva pospešiti. Z ustanavljanjem poslovnih zvez dopolnjujemo združne oblike v obstoječi organizaciji. Nedvomno okrajna združna zveža in zadrage niso bile kos vsem nalogam. Treba je bilo uvesti še nek vmesni člen, ki bi konkretno prevzel pobudo za različne kmetijske akcije.

Praksa dvomesečnega obstoja poslovnih zvez jasno kaže, da so te organizacije bile potrebne in da zaznamujejo v sicer zelo kratkem času obstoja in delovanja že bistvene uspehe. Poslovne zveze poslušajo z združenimi na odprt račun oz. kot komisionarji. Tako bodo poslovne zveze pomagale ustvarjati združne sklade, kateri bi se naj uporabljali za razširjeno reprodukcijo v kmetijstvu in združništvu. Res je, da bodo ponekod zadrage zaradi poslovnih zvez vsaj v začetku imele večje izdatke, ker jih morajo vzdrževati. Sodimo, da bo treba poslovne zveze podpreti materialno tudi s sredstvi skladov za pospeševanje kmetijstva. Okrajna združna zveža se ne bo več direktno bavila z upravljanjem gospodarskih dejavnosti, temveč bodo to nalogo prevzele zadrage in združne poslovne zveze. V tem smislu so vsa podjetja in nekatera posestva okrajne združne zveze prešla v sklop združnih poslovnih zvez. Okrajna združna zveža postane tedaj predstavnik združništva v okraju in politično ekonomski usmerjalni organ združništva.

Združne poslovne zveze in zadrage pa morajo v svojem bodočem delu za prvenstveno nalogo šteti delo v kmetijski proizvodnji. Katere so osnovne pomanjkljivosti v delu združnih organizacij? Nedvomno so ekonomska vprašanja še zmeraj največji problem v zadrugah. Tako se zadrage vse premalo zanimajo in delujejo pri nalogah kmetijsko proizvodnega značaja. To je sicer stara ugotovitev, toda nujno je, da jo zopet ponovno obravnavamo. Premočna orientacija naših zadrug na trgovino, zapostavljanje konkretnih proizvodnih nalog, neurejene notranje razmere, premajhna skrb za blagovno proizvodnjo in še vrsta drugih slabosti zmanjšuje vlogo naših zadrug. Skoraj tretjina vseh zadrug izkazuje v letošnjem prvem polletju v trgovini izgubo. K vsem datjavam in upravnim stroškom je bil letos uveden še 2 % občinski davek od prometa nešpicerijskega blaga ter 10 % prispevek od plač v stanovanjski fond. Kljub povišanju izdatkov pa je v večini zadrug marža v trgovini ostala nizka. Posledica tega stanja je zlasti občutna v tistih zadrugah, ki imajo več trgovskih poslovalnic. Finančna situacija pa se je na koncu tretjega četrtletja bistveno izboljšala. Računamo,

da bodo letos združne organizacije našega okraja zbrale več kot pol milijarde sredstev, kar je več kot 100 % v primeri z lanskim letom.

Osnovni problem v zadrugah je strokovni kader. Komaj tričetrt zadrug ima upravnike, da ne govorimo o tem, da s tretjino knjigovodskega kadra ne moremo biti zadovoljni. Do nedavnega ni bilo urejeno vprašanje plač upravnikov in knjigovodij oz. računovodij zadrug. Posledica tega je bila, da so nam najboljši strokovni kadri bežali iz zadrug.

Kakor sem že uvodoma poudaril, se naše združne organizacije vse preveč orientirajo na komercialno trgovsko poslovanje. Zaradi tega tudi ni bistvenih in večjih rezultatov v kmetijski proizvodnji, za kar pa so dani vsi objektivni pogoji. Naši predpisi omogočajo zadrugam razvoj raznovrstnih dejavnosti, ki lahko direktno ali pa indirektno vplivajo na pospeševanje kmetijske proizvodnje. Zlasti so važne še tiste naloge naših zadrug, s katerimi se neposredno prispeva k povzdigu vaškega gospodarstva. Zadruga ima torej vse možnosti, da v okviru obstoječih zakonitih predpisov in v okviru svojih materialnih možnosti krepi združno lastnino in preko nje uvaja odnose. Kako si zamišljamo idealno delovanje zadrage? Na področju kmetijske proizvodnje lahko zadruga z najrazličnejšimi dejavnostmi, kot so razni predelovalni obrati, hmeljske in sadne sušilnice, veterinarske ambulante in osemenjevalne postaje, vzorno urejena posestva in ekonomije združne lastnine, drevesnice in trsnice, objekti za odkup, predelavo in dodelavo kmetijskih proizvodov, take uslužnostne dejavnosti, ki neposredno vplivajo na kmetijsko proizvodnjo itd. ogromno doprinesejo, toda le ob dobri in ekonomični izvedbi organizacije. V zadrugi imamo tako imenovane pospeševalne odseke, kakor so živinorejski, hmeljarski, sadjarski, strojni, semenarski in ostali. Ti odseki imajo svoje odbore. Naloga teh odsekov in odborov je, da pritegnejo h konkretnemu delu vse kmetovalce za različne panoge kmetijstva. Naši kmetje dostikrat vidijo zadrugo samo tedaj, kadar gre za njihovo osebno materialno korist. Drugače povedano, mnogi kmetovalci sodijo, da je zadruga za njih pozitivna organizacija le tedaj, če bodo od nje dobili regres za škropljenje sadnega drevja, regres za razne druge usluge, regres za nabavo plem. živine itd. Vse premalo pa se ceni tista ogromna materialna pomoč, ki se v zadrugi izpričuje s tem, da zadruga s svojim strokovnim kadrom, z nasveti in z organizacijo pripomore kmetovalcem, da lahko oni ob lastnih finančnih virih na tem ali onem polju dosežajo večje proizvodne uspehe. Premalo cenijo tiste objekte združne lastnine, ki so pripomogli k temu, da kmet lahko svoje kmetijske proizvode ne samo vsak čas proda, temveč da mu je zagotovljena prodaja tudi tedaj, ko bo on ob strokovni pomoči zadrage dosegel večje proizvodne donose od sedanjih. To so doslej premalo obdelana področja delovanja naših združnih organizacij. Če zadruga nima n. pr. motornih in ostalih škroplilnic, da bi lahko svojim članom poškropila hmelj ali sadno drevje ob primerni ekonomski ceni, potem bo pridelek sadja ali hmelja na tem področju prav gotovo slabši. Slabša kvaliteta in zmanjšana proizvodnja nosita za seboj zmanjšanje dohodka. Če neka oddaljena zadruga ne more prodati mleka, nima pa mlekarne za lastno predelavo, potem je jasno, da se bo živinoreja v takem okolišju le počasi razvijala. Zadruga mora biti torej vsestranski organizator kmetijske proizvodnje. Zato bodo združne organizacije morale imeti kmetijske strokovnjake. Nedvomno pa bo naloga poslovnih zvez, kako vršiti razna konkretna vprašanja v kmetijstvu, zelo odgovorne. Nam ni dovolj, če od časa do časa kmetijski strokovnjak pride v zadrugo in izvrši strokovno predavanje o določenem vprašanju.

Imamo primere, ko je v neki zadrugi tri leta bilo zaporedoma prirejeno predavanje o vinogradništvu, to-

da v praksi se v tem kraju za dvig proizvodnje v vinogradništvu ni prav ničesar storilo. Zato so strokovna predavanja samo del službe v kmetijstvu, slediti pa jim mora konkretna akcija. Govorimo o slabem stanju travnikov. Res je, da je to osnovni problem, ki ga je treba rešiti, če hočemo razvijati živinorejo. Toda če smo to ugotovili, če vemo, da dajo zamočvirjeni travniki zelo malo in še to kislo krmo, potem se moramo tega problema nekje tudi lotiti. Če bomo samo govorili, potem se stanje ne bo izpremenilo. Kaj lahko tukaj konkretno stori kmetijska zadruga ali zadrudna poslovna zveza? V okviru živinorejskih in poljedelskih odsekov kmetijskih zadrug lahko vključi vse tiste kmetovalce, ki imajo zamočvirjene terene v delo za osuševanje. Razumljivo je, da je vprašanje regulacij večjih potokov na taki osnovi težko reševati. Toda osuševanje, izkopi odtočnih jarkov, najcenejši sistem drenažiranja, kalcifikacija itd. pa so take naloge, ki jih lahko kmetovalci ob ustrezni organizaciji in ob strokovni pomoči zadruga in poslovne zveze, izvršijo. Obnova sadjarstva zahteva sodobnejši način. Nemogoče je namreč uporabljati sredstva mehanizacije na majhnih kompleksih, razumljivo pa je, da so danes sredstva mehanizacije, redno vzdrževanje, to je gnojenje in škropljenje, take naloge, brez katerih si je nemogoče zamišljati redno blagovno proizvodnjo v sadjarstvu. Marsikje prevladuje načelo, da sadje rodi vsako tretje ali četrto leto. Mi pa imamo konkretne primere in dokaze o vsakoletni rodnosti sadnega drevja na sadovnjakih ki so redno vzdrževani. Zakaj ne moremo izvoziti večjih količin sadja? Ne samo kapar, temveč tudi ostali škodljivci, pa tudi slabo sadje, zaradi nezadostnega gnojenja, so vzroki zelo slabe kvalitete v sadjarstvu. Kakšna je tukaj naloga zadruga? Najprej moramo začeti z ustrezno rajonizacijo za posamezne kulture. Mislim, da ne smemo več saditi vinograda tam, kjer odgovarja teren za sadjarstvo. Takih anomalij je še zmeraj dovolj. Zavoljo tega bomo morali, ob ustrezni strokovni rajonizaciji, preiti na obnavljanje sadjarstva v kompleksih. Kakšne prednosti nudi kompleksna obnova? Zaradi večjih površin je vsekakor možna ekonomičnejša obdelava. Možno je uporabljati sredstva mehanizacije, možno je zasajati do začetka rodnosti podkulture, možna je strokovnejša obdelava, zlasti pa redno in pravilno vzdrževanje itd. Tu je naloga zadruga in poslovne zveze, da začne konkretno z izpolnjevanjem nalog. Zato bodo morale zadrudne organizacije pripraviti delovne programe. Programi za prihodnje ne bi smeli obsegati samo načelnih in splošnih pospeševalnih nalog, kakor so recimo: škropljenje sadnega drevja, gnojenje itd. Vsaka zadruga bi morala kar najskrbneje prevzeti neke čisto konkretne naloge.

Delo v zadrudnih poslovnih zvezah ne sme biti usmerjeno tako, kot je bilo dosedaj pri okrajni zadrudni zvezi. Vsaka poslovna zveza se bo morala lotiti konkretnih akcij. Tako bo naloga Poslovne zveze v Žalcu, da s konkretnimi ekonomskimi akcijami kakor tudi z zasajevanjem novih površin hmelja, regulacijo voda, gradnjo sušilnic in ostalih objektov, s splošnim izobraževanjem kmečkega prebivalstva v vseh kmetijskih panogah povzdigne kmetijsko produkcijo.

Poslovna zveza v Šmarju pa bo kot najvažnejšo nalogo morala skupno s kmetijskimi zadrugami osredotočiti v skupni obnovi sadjarstva in vinogradništva. Skratka, razvojna pot vsake poslovne zveze mora biti prilagojena konkretnim proizvodnim pogojem določenega kraja.

V preteklem letu so naše zadruga razpolagale z razmeroma visokimi sredstvi lastnih skladov.

Tako so znašali investicijski skladi zadrug din 245.000.000,—, amortizacijski skladi pa din 72.000.000,—. Poleg tega so zadruga razpolagale s ca. din 20.000.000,— ostalih skladov. Velika pomanjkljivost je, da se marsikje ti skladi ne trošijo smotrno, dasiravno je bilo od

245.000.000 din investicijskih skladov uporabljeno za zadrudne gradnje 89.000.000 din, za mehanizacijo 91.000.000 din za ostale kmetijske investicije 34.000.000 din ter za opremo trgovine in odkupnih postaj 12.000.000 je še vedno dosti primerov, ko se sredstva preveč drobijo in zavoljo tega tudi ne dosežejo pravega ekonomskega efekta.

Zato predlagamo okrajnemu ljudskemu odboru, da po uredbi o delitvi celotnega dohodka zadrudnih organizacij izdaja smernice za uporabo investicijskih skladov, ki jih predlaga okrajna zadrudna zveza.

Naslednji problem v zadrudništvu je razmeroma strokovno šibek kader. Ker nimamo dovolj sposobnega vodstvenega kadra v zadrugah, niso redki primeri različnih malverzacij, pa tudi ne primeri slabe notranje organizacije in zaradi tega slabo gospodarsko stanje.

Tako stanje je privedlo v prisilno likvidacijo Kmetijsko zadrugo z o. j. Sentjur ter v redno likvidacijo Kmetijsko zadrugo z o. j. Št. Andraž. V Kmetijski zadrugi Rečica pri Laškem in Frankolovem pa smo imeli primere težjih kriminalnih dejanj.

V zadruga je vključenih po sedanjih podatkih 79 % vseh kmetijskih gospodarstev na področju okraja. Tu še ni stanje zadovoljivo. So namreč nekatere zadruga, ki se bavijo predvsem s trgovino. Zato kmetje nimajo posebnega ekonomskega interesa zanje. Borba proti kriminalu, razsipništvu itd. še vedno ni dovolj živa.

Sestav upravnih odborov je sicer mnogo povoljnejši kot pretekla leta toda, stalni in vodstveni uslužbenki kader v zadrugah še ni na primerni strokovni višini, pa tudi njegova zavest je dostikrat zelo nizka.

Poslovne zveze bodo praviloma poslovale z zadrugami na tako imenovani komisijski način. Sredstva, ki se bodo ustvarila v poslovnih zvezah, se bodo vračala v skupen dohodek zadrug, pri katerih se bodo financirali zadrudni fondi. Če že družba pušča tako visoka sredstva zadrudnim organizacijam, potem je prav, da se ta sredstva čim smotrnejše uporabijo.

Zato predlagamo, da se smejo zadrudna sredstva trošiti le za tiste namene, ki jih je zadrudna organizacija predlagala v svojem programu. Na take programe pa naj bi dal končni pristanek okrajni ljudski odbor.

Izpolnjena zadrudna organizacija, vse večja izgrajenost socialističnega kmetijskega sektorja, poglobljena strokovna dejavnost preko Hmeljarskega inštituta in Veterinarskega zavoda, večje število strokovnega kadra, vse večja skrb občinskih ljudskih odborov, so jamstvo, da bo naše celokupno kmetijstvo bolj pogumno krenilo iz dosedanjega zaostalega gospodarskega načina kmetovanja in blagovne zamenjave na napredno pot.

Predsednik sveta:
Franjo Lubej

POJASNILO K POROČILU SVETA ZA KMETIJSTVO

Poročilo ne zajema daljšega obdobja. Namen poročila je bil, prikazati dejansko stanje v organizaciji in proizvodnji v kmetijstvu, ukrepe za izboljšanje ter objektivne možnosti za doseg tega cilja.

Živinoreja je obdelana skopo — dali smo močnejši poudarek krmni bazi, ker sodimo, da je to najvažnejše vprašanje, ki ga bomo morali zaradi zboljšanja v živinoreji v prihodnosti hitreje reševati. Tu so mišljene tudi regulacije, manjše melioracije itd. Želja sveta za kmetijstvo in zadrudništvo je, da se s poročilom in nalogami, ki slede iz njega samega, seznanijo vse družbene organizacije, občinski ljudski odbori, zadrudne organizacije in vsi kmetijski proizvajalci, da bi lahko v prihodnosti dosegli v kmetijstvu večje uspehe. Poročilo naj bi bilo napotek h konkretnim in praktičnim akcijam na terenu.

Aktiva		REMONTNO PODJETJE POLZELA		Pasiva	
Naziv postavke		V 000 din	Naziv postavke		V 000 din
A) Osnovna in izločena sredstva			A) Viri osnovnih in izločenih sredstev		
Osnovna sredstva			Sklač osnovnih sredstev		
Investicije v teku			Dolgoročno posojilo za dokončane invest.		
Izločena sredstva in druga invest. sredstva	44		Razni skladi	43	
B) Obratna sredstva			Dolgoročno posojilo za finansiranje invest.		
Celotna obratna sredstva	2		B) Viri obratnih sredstev		
C) Sredstva v obračunu in druga aktiva			Banka — kredit za obratna sredstva		
Kupci in druge terjatve			Pasivne časovne razmejitev		
Druga aktiva			C) Viri sredstev v obrač. in druga pasiva		
D) Finančni uspeh			Dobavitelji in druge obveznosti	3	
Razporejeni dobiček			Druga pasiva		
			D) Finančni uspeh		
			Dobiček		
		46			46
		<u>Skupaj . . . . .</u>		<u>Skupaj . . . . .</u>	

Računovodja: Gaberšek Marjetka, l. r. Predsednik UO: Razgoršek Franc, l. r. Poslovodja: Spacapan Rafael, l. r.

Aktiva		KOVINSKO IN EKSPLOATACIJSKO PODJETJE GORENJE		Pasiva	
Naziv postavke		V 000 din	Naziv postavke		V 000 din
A) Osnovna in izločena sredstva			A) Viri osnovnih in izločenih sredstev		
Osnovna sredstva	3.872		Sklad osnovnih sredstev	552	
Investicije v teku			Razni skladi	677	
Izločena sredstva in druga invest. sredstva	488		Dolgoročno posojilo za dokončane invest.	3.019	
B) Obratna sredstva			Drugi viri za finansiranje investicij	300	
Celotna obratna sredstva	161		B) Viri obratnih sredstev		
C) Sredstva v obračunu in druga aktiva			Banka — kredit za obratna sredstva		
Kupci in druge terjatve	2.232		Pasivne časovne razmejitve	396	
Druga aktiva	33		C) Viri sredstev v obrač. in druga pasiva		
D) Finančni uspeh			Dobavitelji in druge obveznosti	2.682	
Razporejeni dobiček	4.872		Druga pasiva	2.160	
			D) Finančni uspeh		
			Dobiček	4.872	
		14.658			14.658
		<u>Skupaj . . . . .</u>		<u>Skupaj . . . . .</u>	

Računovodja: Patzner Karlo, l. r. Predsednik UO: Krepel Vinko, l. r. Direktor: Atelšek Ivan, l. r.

Aktiva		KROJAŠTVO ŠENTJUR PRI CELJU		Pasiva	
Naziv postavke		V 000 din	Naziv postavke		V 000 din
A) Osnovna in izločena sredstva			A) Viri osnovnih in izločenih sredstev		
Osnovna sredstva	529		Sklad osnovnih sredstev	529	
Investicije v teku			Razni skladi		
Izločena sredstva in druga invest. sredstva			Dolgoročno posojilo za dokončane invest.		
B) Obratna sredstva			B) Viri obratnih sredstev		
Celotna obratna sredstva	1.484		Banka — kredit za obratna sredstva	642	
C) Sredstva v obračunu in druga aktiva			Pasivne časovne razmejitve	80	
Kupci in druge terjatve	559		C) Viri sredstev v obrač. in druga pasiva		
Druga aktiva	310		Dobavitelji in druge obveznosti	979	
D) Finančni uspeh			Druga pasiva	652	
Razporejeni dobiček	163		D) Finančni uspeh		
			Dobiček	163	
		3.045			3.045
		<u>Skupaj . . . . .</u>		<u>Skupaj . . . . .</u>	

V letu 1955 je imelo naše podjetje Krojaštvo Šentjur 10,523.698 din bruto prometa. Zaposlenih je bilo povprečno 22 uslužbencev od tega 5 vajenk. Upravnik: Salobir Ivan, l. r.

Izdaja finančno samostojni zavod »Uradni vestnik okraja Celje« v Celju — Ureja uredniški odbor pri Okrajnem ljudskem odboru Celje — Odgovorni urednik Gorenjak Ludvik — Tiska Celjska tiskarna v Celju — Uredništvo in uprava Celje, Trg svobode štev. 9 — Telefonska štev. 26-06, interna 47 — Naročnina znaša letno 700 din, cena posamezni številki pa 30 din